

Καλώς ήρθατε στην Ανάλυση Fourier και το
Ολοκλήρωμα Lebesgue

<http://eclass.uoa.gr/courses/MATH121/>

Εαρινό εξάμηνο 2019-2020

- 1 Εισαγωγή
- 2 Τριγωνομετρικές Σειρές
- 3 Σειρές Fourier
- 4 Θεώρημα Μοναδικότητας
 - Απόλυτα συγκλίνουσες σειρές Fourier
- 5 Απλές περιπτώσεις σύγκλισης
- 6 Αθροισμότητα κατά Fejér
- 7 Μέση τετραγωνική σύγκλιση
- 8 Abel αθροισμότητα και ο πυρήνας του Poisson
- 9 Σημειακή σύγκλιση και η αρχή της τοπικότητας
- 10 Συμπληρώματα
- 11 Το μέτρο Lebesgue
- 12 Μετρήσιμες συναρτήσεις
 - Σύνολο Cantor - Συνάρτηση Cantor-Lebesgue
 - Απλές μετρήσιμες συναρτήσεις
 - Οι τρεις αρχές του Littlewood
- 13 Το ολοκλήρωμα Lebesgue
 - Θεωρήματα σύγκλισης
 - Ολοκλήρωμα Riemann και ολοκλήρωμα Lebesgue
- 14 Χώροι L^p
- 15 Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^1 και \mathcal{L}^2
 - Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2
 - Μια τριγωνομετρική σειρά που δεν είναι σειρά Fourier

J. Fourier (1768-1830)

H. Lebesgue (1875-1941)



Jean-Baptiste Joseph Fourier



Henri Lebesgue

Reminder (Κολουντζάκης- Παπαχριστόδουλος 2.1, 2.2)

(a) Complex Numbers.

(b) Periodic functions.

If $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ is 2π -periodic, it is determined by its restriction to any interval $[a, b] \subseteq \mathbb{R}$ of length 2π . Thus it is enough to study the restriction $g := f|_{[-\pi, \pi]} : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{R}$. Note: $g(-\pi) = g(\pi)$.

(Κολουντζάκης- Παπαχριστόδουλος 2.1, 2.2: όλες οι ασκήσεις)

Σειρές Fourier

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{R}$, ολοκληρώσιμη (κατά Riemann, προς το παρόν).

Η **σειρά Fourier** της f είναι η σειρά συναρτήσεων

$$S[f](x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos kx + b_k \sin kx),$$

όπου οι **συντελεστές Fourier** a_k και b_k της f ορίζονται από τις σχέσεις

$$a_k = a_k(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos kx \, dx, \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

και

$$b_k = b_k(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin kx \, dx, \quad k = 1, 2, \dots$$

(τα ολοκληρώματα υπάρχουν).

Παρατήρηση Για κάθε $k \in \mathbb{Z}_+$,

$$|a_k| \leq \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(x)| dx \quad \text{και} \quad |b_k| \leq \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(x)| dx.$$

Δηλαδή, οι ακολουθίες $\{a_k\}$ και $\{b_k\}$ είναι φραγμένες.

Το n -οστό **μερικό άθροισμα** της $S[f]$ είναι η συνεχής συνάρτηση

$$s_n(f)(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kx + b_k \sin kx).$$

Πρόβλημα: «συγκλίνει» η ακολουθία $s_n(f)$; «Συγκλίνει» στην f ;

OXI, «συνήθως»

ΝΑΙ, για «καλές συναρτήσεις»

ΝΑΙ, «με την κατάλληλη έννοια σύγκλισης».

Τριγωνομετρικά πολυώνυμα

Τριγωνομετρική Σειρά:

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cos kx + \sum_{k=1}^{\infty} b_k \sin kx, \quad a_k, b_k \in \mathbb{R}.$$

Τριγωνομετρικό πολυώνυμο:

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^N a_k \cos kx + \sum_{k=1}^N b_k \sin kx$$

$a_k = b_k = 0$ όταν $k > N$. Βαθμός: ο μεγαλύτερος N ώστε $|a_N| + |b_N| \neq 0$.

Ισοδύναμη μορφή $\sum_{k=-N}^N c_k \exp(ikx)$

όπου $\exp(it) = \cos t + i \sin t$,

$$c_k = \begin{cases} \frac{1}{2}(a_k - ib_k), & k \geq 1 \\ \frac{1}{2}a_0, & k = 0 \\ \frac{1}{2}(a_{-k} + ib_{-k}), & k \leq -1 \end{cases}$$

Παράδειγμα 1.

Για κάθε $x \in \mathbb{R}$,

$$\begin{aligned} s_n(x) &= \sum_{k=1}^n \sin kx = \sin x + \sin 2x + \dots + \sin nx \\ &= \begin{cases} \frac{\cos \frac{x}{2} - \cos(n + \frac{1}{2})x}{2 \sin \frac{x}{2}}, & \frac{x}{2\pi} \notin \mathbb{Z} \\ 0, & \frac{x}{2\pi} \in \mathbb{Z} \end{cases} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} c_n(x) &= \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx = \frac{1}{2} + \cos x + \cos 2x + \dots + \cos nx \\ &= \begin{cases} \frac{\sin(n + \frac{1}{2})x}{2 \sin \frac{x}{2}}, & x \neq 2m\pi \\ n + \frac{1}{2}, & x = 2m\pi \end{cases} \end{aligned}$$

Παράδειγμα 1. (συνέχεια)

Μολονότι οι δυο ακολουθίες δεν συγκλίνουν (γιατί),
είναι φραγμένες (όταν $x \neq 2k\pi$).

Απόδειξη Αν $x \in (0, 2\pi)$, για κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε

$$\left| \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx \right| \leq \frac{1}{2 |\sin \frac{x}{2}|} \quad \text{και} \quad \left| \sum_{k=1}^n \sin kx \right| \leq \frac{1}{|\sin \frac{x}{2}|}.$$

Επιπλέον για κάθε $\delta > 0$ οι δύο ακολουθίες είναι **ομοιόμορφα φραγμένες** στο διάστημα $[\delta, 2\pi - \delta]$:

για κάθε $x \in [\delta, 2\pi - \delta]$ και κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε

$$\left| \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx \right| \leq \frac{1}{2 \sin \frac{\delta}{2}} \quad \text{και} \quad \left| \sum_{k=1}^n \sin kx \right| \leq \frac{1}{\sin \frac{\delta}{2}}.$$

Παράδειγμα 2

$$s_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} \sin kx = \sin x + \frac{1}{4} \sin 2x + \dots + \frac{1}{n^2} \sin nx$$

$$c_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} \cos kx = \cos x + \frac{1}{4} \cos 2x + \dots + \frac{1}{n^2} \cos nx$$

συγκλίνουν ομοιόμορφα σε συνεχείς συναρτήσεις $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ διότι

Θεώρημα

Αν μια ακολουθία (g_n) συναρτήσεων $g_n : X \rightarrow \mathbb{C}$ (όπου $X \subseteq \mathbb{R}$) είναι ομοιόμορφα βασική,¹ τότε συγκλίνει ομοιόμορφα στο X .

Αν επί πλέον οι g_n είναι συνεχείς στο X , τότε και το όριό τους είναι συνεχής συνάρτηση.

Πρόταση (Weierstrass M-test)

Αν οι $f_n : X \rightarrow \mathbb{C}$ ικανοποιούν $|f_n(t)| \leq M_n \forall t \in X, n \in \mathbb{N}$ όπου $\sum_{n=1}^{\infty} M_n < \infty$ τότε η (g_n) με $g_n(t) = \sum_{k=1}^n f_k(t)$ συγκλίνει ομοιόμορφα.

¹δηλαδή ικανοποιεί: για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $n_\varepsilon \in \mathbb{N}$ ώστε αν $n, m \geq n_\varepsilon$ να ισχύει για κάθε $x \in X$ η ανισότητα $|g_n(x) - g_m(x)| < \varepsilon$

Παράδειγμα

$$s_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} \sin kx = \sin x + \frac{1}{2} \sin 2x + \dots + \frac{1}{n} \sin nx$$

$$c_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} \cos kx = \cos x + \frac{1}{2} \cos 2x + \dots + \frac{1}{n} \cos nx$$

Θα δείξουμε ότι και οι δύο ακολουθίες συγκλίνουν για κάθε $x \neq 2k\pi$ και ορίζουν συνεχείς συναρτήσεις. Αρκεί να περιορισθούμε στο $(0, 2\pi)$, εφόσον οι δύο ακολουθίες είναι τριγωνομετρικά πολυώνυμα, άρα 2π -περιοδικές συναρτήσεις. (Παρατήρησε ότι για $x = 2k\pi$ η $(c_n(x))$ αποκλίνει.)

Πρόταση (Dirichlet)

Εστω (a_k) ακολουθία συναρτήσεων $a_k : X \rightarrow \mathbb{C}$ και (b_k) ακολουθία αριθμών. Αν

$$(i) \text{ υπάρχει } M < \infty \text{ ώστε } \forall t \in X, \forall n \in \mathbb{N}, \left| \sum_{k=1}^n a_k(t) \right| \leq M,$$

$$(ii) b_1 \geq b_2 \geq \dots \geq b_n \geq 0$$

$$\text{και } (iii) b_n \rightarrow 0,$$

τότε η σειρά $\sum_k b_k a_k$ συγκλίνει ομοιόμορφα στο X .

Λήμμα (άθροιση κατά μέρη)

Αν $b_1 \geq b_2 \geq \dots \geq b_n \geq 0$ και $a_k \in \mathbb{C}$, τότε θέτοντας $s_0 = 0$ και $s_k = a_1 + a_2 + \dots + a_k$, έχουμε για κάθε $m, n \in \mathbb{N}$ με $n > m \geq 1$,

$$\sum_{k=m}^n a_k b_k = \sum_{k=m}^{n-1} s_k (b_k - b_{k+1}) + s_n b_n - s_{m-1} b_m$$

Απόδ. Dirichlet Αν $n, m \in \mathbb{N}$ και $n > m$, για κάθε $t \in X$ έχουμε από το Λήμμα

$$\begin{aligned} \left| \sum_{k=m}^n a_k(t)b_k \right| &= \left| \sum_{k=m}^{n-1} s_k(t)(b_k - b_{k+1}) + s_n(t)b_n - s_{m-1}(t)b_m \right| \\ &\leq \sum_{k=m}^{n-1} |s_k(t)|(b_k - b_{k+1}) + |s_n(t)|b_n + |s_{m-1}(t)|b_m \\ &(\text{γιατί } b_n, b_m, b_k - b_{k+1} \geq 0) \\ &\leq \sum_{k=m}^{n-1} M(b_k - b_{k+1}) + Mb_n + Mb_m \\ &= M(b_m - b_n) + Mb_n + Mb_m = 2Mb_m. \end{aligned}$$

... αφού $b_m \rightarrow 0$, συμπεραίνουμε ότι η ακολουθία των μερικών αθροισμάτων της $\sum_k b_k a_k$ είναι ομοιόμορφα Cauchy, άρα συγκλίνει ομοιόμορφα. □

Πρόταση

Αν $V \subseteq \mathbb{R}$ ανοικτό² και $f_n : V \rightarrow \mathbb{C}$ με την ιδιότητα: «για κάθε συμπαγές $K \subseteq V$ η $(f_n|_K)$ συγκλίνει ομοιόμορφα στο K » (λέμε: η (f_n) συγκλίνει ομοιόμορφα στα συμπαγή υποσύνολα του V) τότε για κάθε $x \in V$ η $(f_n(x))$ συγκλίνει.

Αν επί πλέον οι f_n είναι συνεχείς στο V , τότε και το όριό τους $f : x \rightarrow \lim_n f_n(x)$ είναι συνεχής συνάρτηση στο V .

²ή γενικότερα, V : μετρικός χώρος

Συνοψίζουμε

$\left(\sum_{k=1}^n \sin kx \right)$ Δεν συγκλίνει, όμως $\forall \delta > 0$ είναι ομοιόμορφα φραγμένη στο $[\delta, 2\pi - \delta]$.

$\left(\sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} \sin kx \right)$ Συγκλίνει ομοιόμορφα στο $[0, 2\pi]$, άρα σε συνεχή συνάρτηση.

$\left(\sum_{k=1}^n \frac{1}{k} \sin kx \right)$ Συγκλίνει για κάθε $x \in (0, 2\pi)$ σε συνεχή συνάρτηση, γιατί $\forall \delta > 0$ συγκλίνει ομοιόμορφα στο $[\delta, 2\pi - \delta]$.

Αν γνωρίζω ότι η f είναι τριγωνομετρικό πολυώνυμο, πώς να βρω τους συντελεστές;

Παρατήρηση

$$\text{Αν} \quad f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^N a_k \cos kx + \sum_{k=1}^N b_k \sin kx,$$

τότε

$$a_0 = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) dx$$

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cos nx dx$$

$$b_m = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \sin mx dx$$

Παρατήρηση (Μιγαδική μορφή)

$$\text{αν } f(x) = \sum_{k=-N}^N c_k \exp ikx$$

τότε,

$$c_m = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \exp(-imx) dx, \quad -N \leq m \leq N.$$

διότι αν $k \in \mathbb{Z}$,

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \exp(ikx) dx = \begin{cases} 1 & k = 0 \\ 0 & k \neq 0 \end{cases}$$

Γενίκευση: αν δοθεί 2π -περιοδική συνάρτηση $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$, ορίζουμε

$$a_n = a_n(f) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cos nx dx, \quad (n = 0, 1, 2, \dots)$$

$$b_m = b_m(f) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \sin mx dx, \quad (m = 1, 2, \dots)$$

$$\hat{f}(k) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \exp(-ikx) dx, \quad (k \in \mathbb{Z})$$

αρκεί τα ολοκληρώματα να υπάρχουν.

Ορισμός: η **σειρά Fourier** $S(f)$ της f :

$$\begin{aligned} S(f, x) &:= \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cos kx + \sum_{k=1}^{\infty} b_k \sin kx \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{f}(k) e^{ikx} \quad (\text{μιγαδική μορφή}) \end{aligned}$$

(Δεν εξετάζουμε προς το παρόν αν οι σειρές αυτές συγκλίνουν ή όχι)

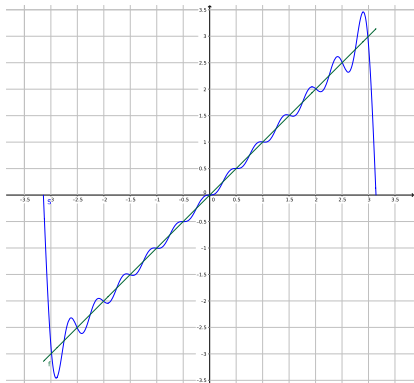
Παράδειγμα

Η σειρά Fourier της συνάρτησης $f(t) = t$, $t \in (-\pi, \pi)$ είναι

$$f \sim 2 \left(\sin t - \frac{1}{2} \sin 2t + \frac{1}{3} \sin 3t - \frac{1}{4} \sin 4t + \dots \right)$$

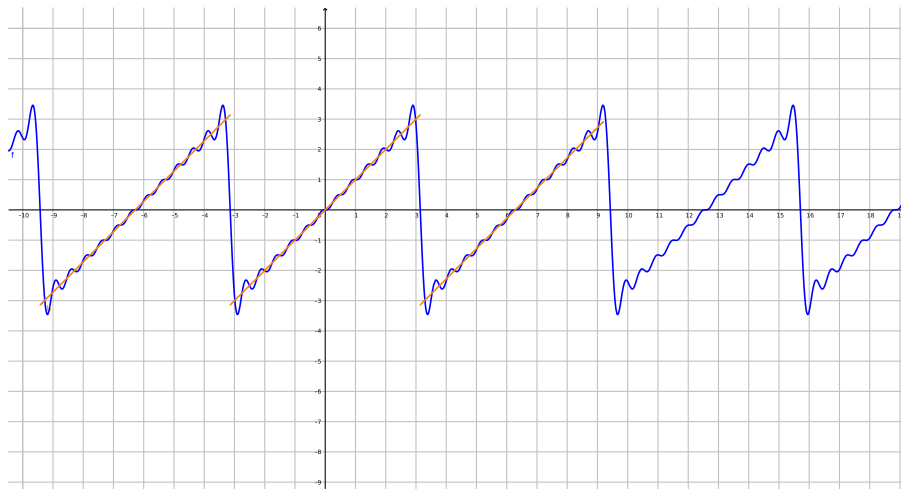
Αποδεικνύεται (Άσκηση!) ότι τα μερικά αθροίσματα της σειράς αυτής σχηματίζουν βασική ακολουθία και επομένως η σειρά συγκλίνει.

Συγκλίνει όμως άραγε στην f ;



Παρένθεση: Περιοδική επέκταση

$$2 \left(\sin t - \frac{1}{2} \sin 2t + \frac{1}{3} \sin 3t - \frac{1}{4} \sin 4t + \dots - \frac{1}{12} \sin 12t \right)$$



Παρατήρηση

- Η σειρά Fourier ενός τριγωνομετρικού πολυωνύμου p είναι το ίδιο το τριγ. πολυώνυμο: $S_n(p) = p$ όταν $n \geq \deg p$, άρα $S(p) = p$.
- Αν μια τριγωνομετρική σειρά $s(x) = \sum_k c_k e^{ikx}$ συγκλίνει **ομοιόμορφα**, τότε οι συντελεστές Fourier $\hat{s}(k)$ της s είναι οι c_k , δηλαδή η σειρά Fourier της s είναι η ίδια η s .
- Δεν είναι όμως αλήθεια εν γένει ότι κάθε συγκλίνουσα τριγωνομετρική σειρά είναι σειρά Fourier κάποιας συνάρτησης (βλ. π.χ. [Απ 30.21]).

Πρόταση (Γραμμικότητα!)

Αν οι f, g είναι ολοκληρώσιμες στο $[0, 2\pi]$ και $\lambda \in \mathbb{C}$,

$$a_n(f + \lambda g) = a_n(f) + \lambda a_n(g),$$

$$b_n(f + \lambda g) = b_n(f) + \lambda b_n(g) \quad (n, m \in \mathbb{N})$$

ισοδύναμα $(\widehat{f + \lambda g})(k) = \widehat{f}(k) + \lambda \widehat{g}(k) \quad (k \in \mathbb{Z})$

επομένως $S_n(f + \lambda g) = S_n(f) + \lambda S_n(g) \quad (n \in \mathbb{N}).$

Πρόταση

Αν f είναι συνεχής και 2π -περιοδική συνάρτηση και $\sum |\hat{f}(k)| < \infty$ (ισοδύναμα $\sum (|a_k(f)| + |b_k(f)|) < \infty$) τότε η $(S_N(f))$ συγκλίνει ομοιόμορφα (και άρα η $S(f) := \lim_N S_N(f)$ είναι συνεχής).

Αποδ. Weierstrass M-test.

Πώς να συμπεράνω όμως ότι η $(S_N(f))$ συγκλίνει στην f ?

Παρατηρώ ότι, για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ ισχύει $\widehat{S_N(f)}(k) = \hat{f}(k)$ όταν $N \geq |k|$,
άρα $\widehat{S(f)}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ (γιατί;).

Αρκεί λοιπόν να δείξω το επόμενο Θεώρημα Μοναδικότητας:

Θεώρημα

Αν f και g είναι συνεχείς και 2π -περιοδικές συναρτήσεις με $\hat{g}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ (ισοδύναμα $a_n(f) = a_n(g)$ και $b_n(f) = b_n(g)$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$), τότε $f = g$.

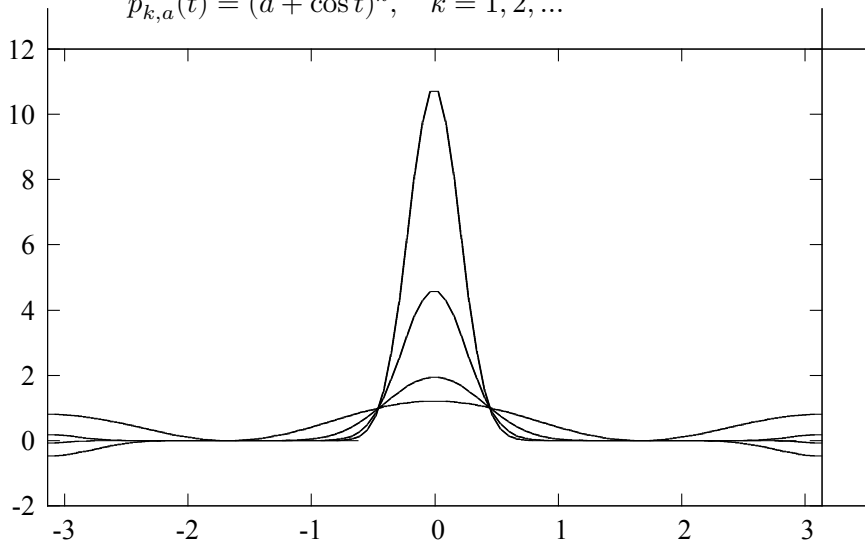
Σχέδιο Απόδειξης Θα δείξω ότι αν $f \neq g$, υπάρχει τριγ. πολυώνυμο p με $\int_{-\pi}^{\pi} fp \neq \int_{-\pi}^{\pi} gp$. Τότε, υπάρχει k ώστε $\int_{-\pi}^{\pi} fe_k \neq \int_{-\pi}^{\pi} ge_k$, δηλ. $\hat{f}(-k) \neq \hat{g}(-k)$.

Θέτω $\psi := f - g$. Στην ειδική περίπτωση $\psi(0) > 0$, θα βρώ τριγωνομετρικό πολυώνυμο της μορφής $p_{k,a}(t) = (a + \cos t)^k$ για κατάλληλα a, k ώστε $\int_{-\pi}^{\pi} \psi p \neq 0$.

Η γενική περίπτωση ανάγεται σ' αυτήν: αν $\psi(t_0) \neq 0$, υπάρχει θ ώστε $e^{i\theta}\psi(t_0) > 0$, οπότε η ϕ με $\phi(s) = e^{i\theta}\psi(s + t_0)$ έχει $\phi(0) > 0$, συνεπώς κάποιο $\hat{\phi}(k)$ θα είναι μη μηδενικό. Επομένως $\hat{\psi}(k) = e^{-i\theta}e^{ikt_0}\hat{\phi}(k) \neq 0$.

Τα τριγωνομετρικά πολυώνυμα $p_{k,a}$

$$p_{k,a}(t) = (a + \cos t)^k, \quad k = 1, 2, \dots$$



Τα τριγ. πολυώνυμα $p_{k,a}$ με $a = \frac{1}{10}$, $k = 2, 7, 16, 25$.

Θεώρημα Μοναδικότητας

Η συνέχεια χρησιμοποιήθηκε μόνο στο σημείο t_0 .

Θεώρημα

Αν f και g είναι *ολοκληρώσιμες* στο \mathbb{T} με $\hat{g}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ (ισοδύναμα $a_n(f) = a_n(g)$ και $b_n(f) = b_n(g)$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$), τότε $f(t_0) = g(t_0)$ σε κάθε t_0 όπου η $f - g$ είναι συνεχής.

Πρόταση

Αν f είναι συνεχής και 2π -περιοδική συνάρτηση και $\sum |\hat{f}(k)| < \infty$ (ισοδύναμα $\sum (|a_k(f)| + |b_k(f)|) < \infty$) τότε η $(S_N(f))$ συγκλίνει ομοιόμορφα στην f .

Πρόταση

Αν f συνεχής, 2π -περιοδική με ολοκληρώσιμη παράγωγο f' ,

$$S(f', x) = \sum_{k=1}^{\infty} (kb_k \cos kx - ka_k \sin kx).$$

Μιγαδική μορφή:

$$\widehat{f'}(k) = ik\widehat{f}(k) \quad (k \in \mathbb{Z}).$$

Απλές περιπτώσεις σύγκλισης

Πρόταση

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής 2π -περιοδική συνάρτηση και $\sum |k\hat{f}(k)| < \infty$ τότε η f είναι συνεχώς παραγωγίσιμη και η σειρά $\sum ik\hat{f}(k) \exp ikx$ συγκλίνει στην f' ομοιόμορφα.

Λήμμα

Αν η f και οι παράγωγοί της $f', f'', \dots, f^{(n-1)}$ είναι συνεχείς 2π -περιοδικές συναρτήσεις και η $|f^{(n)}|$ είναι ολοκληρώσιμη τότε $|\hat{f}(k)| \leq \frac{\|f^{(n)}\|_1}{|k|^n}$ για κάθε $k \neq 0$ (όπου $\|g\|_1 = \frac{1}{2\pi} \int |g|$).

Πρόταση

Αν οι f, f' και f'' είναι συνεχείς και 2π -περιοδικές, η σειρά $\sum \hat{f}(k) \exp ikx$ συγκλίνει ομοιόμορφα στην f .

Το Θεώρημα του Fejér

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ συνεχής και 2π -περιοδική.

Υπενθύμιση: $S_n(f, t) = \sum_{|k| \leq n} \hat{f}(k) e^{ikt}$.

Η $(S_n(f))$ δεν είναι πάντα συγκλίνουσα (ούτε καν κατά σημείο). Όμως,

Θεώρημα (Fejér)

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής και 2π -περιοδική συνάρτηση, τότε η ακολουθία $(\sigma_n(f))$ όπου

$$\sigma_m(f) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m S_n(f) \quad (m \in \mathbb{N})$$

συγκλίνει στην f ομοιόμορφα.

$$\begin{aligned}
 S_n(f)(t) &= \sum_{k=-n}^{k=n} \hat{f}(k) \exp(ikt) \\
 &= \sum_{k=-n}^{k=n} \left(\int_{-\pi}^{\pi} f(s) \exp(-iks) \frac{ds}{2\pi} \right) \exp(ikt) \\
 &= \int_{-\pi}^{\pi} \left(\sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ik(t-s)) \right) f(s) \frac{ds}{2\pi} := \int_{-\pi}^{\pi} D_n(t-s) f(s) \frac{ds}{2\pi}.
 \end{aligned}$$

άρα

$$\begin{aligned}
 \sigma_m(f)(t) &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m S_n(f)(t) \\
 &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left(\frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ik(t-s)) \right) f(s) ds \\
 &:= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(t-s) f(s) ds.
 \end{aligned}$$

$$\text{Dirichlet: } D_n(x) = \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx) = \begin{cases} \frac{\sin(\frac{2n+1}{2}x)}{\sin(x/2)}, & x \neq 0, \\ 2n+1, & x = 0 \end{cases} \quad (d)$$

$$\begin{aligned} \text{Fejér: } K_m(x) &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \left(\sum_{k=-n}^n \exp(ikx) \right) \\ &= \begin{cases} \frac{1}{m+1} \left(\frac{\sin(\frac{m+1}{2}x)}{\sin(x/2)} \right)^2, & x \neq 0, \\ m+1, & x = 0 \end{cases} \quad (k) \end{aligned}$$

Απόδειξη της (d) για $x \neq 0$

$$\sin\left(\frac{x}{2}\right)D_n(x) = \sin\left(\frac{x}{2}\right) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$\Rightarrow \left(e^{\frac{ix}{2}} - e^{-\frac{ix}{2}}\right)D_n(x) = \left(e^{\frac{ix}{2}} - e^{-\frac{ix}{2}}\right) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$\Rightarrow \left(e^{ix} - 1\right)D_n(x) = \left(e^{ix} - 1\right) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$= \sum_{k=-n}^{k=n} \left(\exp(i(k+1)x) - \exp(ikx)\right)$$

$$= \exp(i(n+1)x) - \exp(-inx)$$

$$= e^{\frac{ix}{2}} \left(\exp\left(i\left(n + \frac{1}{2}\right)x\right) - \exp\left(-i\left(n - \frac{1}{2}\right)x\right)\right)$$

$$= e^{\frac{ix}{2}} 2i \sin\left(\left(n + \frac{1}{2}\right)x\right).$$

Απόδειξη της (k)

Αν $x \neq 0$,

$$\begin{aligned}\frac{1}{\sin \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)x &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m 2 \sin \frac{x}{2} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)x \\ &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m (\cos nx - \cos(n+1)x) \\ &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} (1 - \cos(m+1)x)\end{aligned}$$

Επομένως $K_m(x) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m D_n(x) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \frac{\sin(n+\frac{1}{2})x}{\sin(x/2)}$,

$$K_m(x) = \frac{1}{m+1} \cdot \frac{1}{\sin^2 \frac{x}{2}} \frac{1 - \cos(m+1)x}{2} = \frac{1}{m+1} \cdot \frac{\sin^2\left(\frac{m+1}{2}x\right)}{\sin^2 \frac{x}{2}}.$$

Αν $x = 0$,

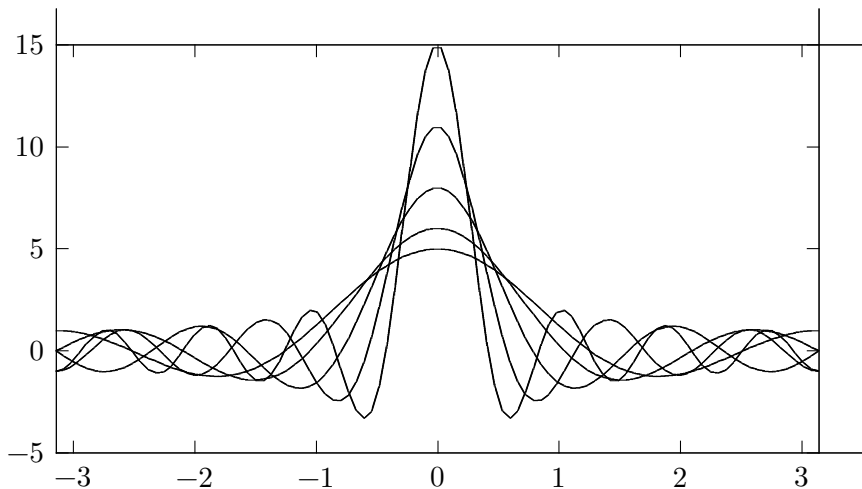
$$K_m(0) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \sum_{k=-n}^{k=n} \exp 0 = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m (2n+1) = m+1. \quad \square$$

Ισχυρισμός: $K_m = \sum_{k=-m}^m \left(1 - \frac{|k|}{m+1}\right) e_k.$ Απόδειξη:

$$\begin{aligned}
 K_m &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \left(\sum_{k=-n}^n e_k \right) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m (e_0 + (e_1 + e_{-1}) + \dots + (e_n + e_{-n})) \\
 &= \frac{1}{m+1} (e_0) && (n=0) \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) && (n=1) \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) + (e_2 + e_{-2}) && (n=2) \\
 &+ \dots \dots \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) + (e_2 + e_{-2}) + \dots + (e_m + e_{-m}) && (n=m) \\
 &= e_0 + \frac{m}{m+1} (e_1 + e_{-1}) + \frac{m-1}{m+1} (e_2 + e_{-2}) + \dots + \frac{1}{m+1} (e_n + e_{-n}) \\
 &= \sum_{k=-m}^m \left(1 - \frac{|k|}{m+1}\right) e_k.
 \end{aligned}$$

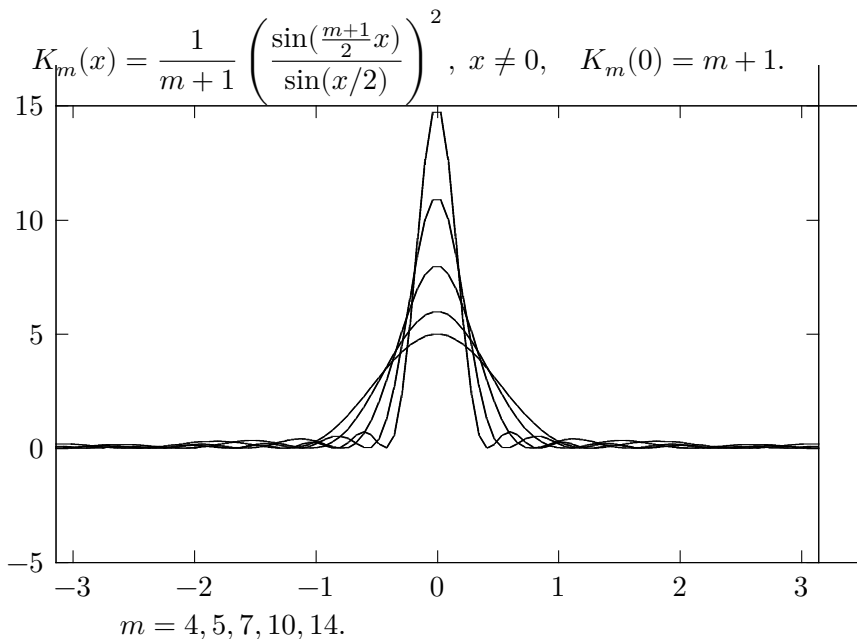
Ο πυρήνας του Dirichlet

$$D_m(x) = \frac{\sin\left(\frac{2m+1}{2}x\right)}{\sin(x/2)}, \quad x \neq 0, \quad D_m(0) = 2m+1.$$



$m = 4, 5, 7, 10, 14.$

Ο πυρήνας του Fejér



Ιδιότητες του πυρήνα του Fejér K_m

Παρατήρηση

Ο πυρήνας του Fejér έχει τις εξής ιδιότητες:

(α) υπάρχει M ώστε $\|K_m\|_1 \leq M$ για κάθε m .

(β) Αν $\delta \in (0, \pi)$ και $E_\delta = [-\pi, -\delta] \cup [\delta, \pi]$, τότε $\lim_m \int_{E_\delta} |K_m| = 0$.

(γ) $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(x) dx = 1$ για κάθε m .

• Το (γ) ισχύει απ' τον ορισμό του K_m , αφού $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} e^{ikt} dt = 1$ αν $k = 0$ και 0 αλλιώς.

• Αφού $K_m(t) \geq 0$, από το (γ) έπεται και το (α) με $M = 1$.

• Το (β) έπεται από την παρατήρηση ότι αν $\delta \leq |x| \leq \pi$, τότε $|K_m(x)| = K_m(x) \leq \frac{1}{m+1} \frac{1}{\sin^2 \frac{\delta}{2}}$, οπότε $\lim_m K_m(x) = 0$

ομοιόμορφα στο E_δ και άρα $\lim_m \int_{E_\delta} |K_m| = 0$.

Σχέδιο απόδειξης Θεωρήματος Fejér

Αν $\delta > 0$, για αρκετά μεγάλο $m \in \mathbb{N}$ το $K_m(s)$ είναι σχεδόν 0 έξω απ' το διάστημα $[-\delta, \delta]$ (από το (β)). Συνεπώς

$$\sigma_m(f)(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t-s)K_m(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)K_m(s)ds$$

όπου το σύμβολο \approx εδώ σημαίνει «περίπου ίσο». Αλλά η f είναι ομοιόμορφα συνεχής, άρα αν το δ είναι αρκετά μικρό, όταν $|s| < \delta$ έχουμε $f(t-s) \approx f(t)$. Επομένως

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)K_m(s)ds \approx f(t) \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} K_m(s)ds \right)$$

και, πάλι από το (β),

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} K_m(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(s)ds = 1$$

από το (γ). Συνεπώς τελικά $\sigma_m(f)(t) \approx f(t)$.

Πρώτες συνέπειες Θεωρήματος Fejér

- **Μοναδικότητα.** Αν f, g συνεχείς, 2π -περιοδικές και $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε $f = g$.

Δεύτερη απόδειξη. Έχουμε $\sigma_n(f) = \sigma_n(g)$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, άρα $f = \lim_n \sigma_n(f) = \lim_n \sigma_n(g) = g$ από Fejér.

- **Πρόταση [Fejér]** Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη στο \mathbb{T} και 2π -περιοδική. Αν η f είναι συνεχής σε κάποιο $t \in \mathbb{T}$, τότε $\sigma_n(f, t) \rightarrow f(t)$. [Η απόδειξη είναι παραλλαγή της προηγούμενης: τώρα το δ εξαρτάται απ' το t , και αποδεικνύουμε σύγκλιση στο t .]

[Παρατήρηση: Γενικότερα, αν υπάρχουν τα πλευρικά όρια $f(t_+)$ και $f(t_-)$, τότε $\sigma_n(f, t) \rightarrow \frac{f(t_+) + f(t_-)}{2}$. (Η απόδειξη παραλείπεται).]

- **Πόρισμα** Με τις υποθέσεις της Πρότασης, αν η $(S_n(f, t_0))$ συγκλίνει, τότε συγκλίνει στο $f(t_0)$.
- **Παρατήρηση** Για κάθε f , Riemann ολοκληρώσιμη στο \mathbb{T} και 2π -περιοδική, ισχύει ότι $\|\sigma_n(f)\|_\infty \leq \|f\|_\infty$.

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Αν f, g είναι δύο (Riemann) ολοκληρώσιμες συναρτήσεις στο \mathbb{T} ορίζουμε

$$\|f - g\|_2 := \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(t) - g(t)|^2 dt \right)^{1/2}$$

και

$$\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \overline{g(t)} dt.$$

Παρατηρούμε ότι

$$\|f - g\|_2 \leq \|f - g\|_{\infty} := \sup\{|f(t) - g(t)| : t \in \mathbb{T}\}$$

και ότι $\|f\|_2 = \langle f, f \rangle^{1/2}$.

Παρατήρηση $\hat{f}(k) = \langle f, e_k \rangle, k \in \mathbb{Z}$.

Αν f, g, h είναι ολοκληρώσιμες στο \mathbb{T} και $\lambda \in \mathbb{C}$,

(i) $\langle f + \lambda h, g \rangle = \langle f, g \rangle + \lambda \langle h, g \rangle$

(ii) $\langle g, f \rangle = \overline{\langle f, g \rangle}$

(iii) $\langle f, f \rangle \geq 0$

(iv) αν f συνεχής, $\langle f, f \rangle = 0 \Rightarrow f = 0$.

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πρόταση (Βέλτιστης μέσης τετραγωνικής προσέγγισης)

Έστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη και $n \in \mathbb{N}$. Τότε για κάθε τριγωνομετρικό πολυώνυμο p βαθμού $\deg(p) \leq n$ ισχύει

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f - p|^2 \geq \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f - S_n(f)|^2$$

δηλαδή $\|f - p\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$.

Ισότητα ισχύει αν και μόνον αν $p = S_n$.

Ειδικότερα αν $m \leq n$ τότε $\|f - S_m(f)\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$.

Απόδειξη:

$$\|f - p\|_2^2 \stackrel{Pyth}{=} \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f) - p\|_2^2. \quad (1)$$

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Αν f, g είναι δύο (Riemann) ολοκληρώσιμες συναρτήσεις στο \mathbb{T} ορίζουμε

$$\|f - g\|_2 := \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(t) - g(t)|^2 dt \right)^{1/2}$$

και

$$\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \overline{g(t)} dt.$$

Παρατηρούμε ότι η $\|\cdot\|_2$ ικανοποιεί

$$\|f - g\|_2 \leq \|f - g\|_{\infty} := \sup\{|f(t) - g(t)| : t \in \mathbb{T}\}$$

και ότι $\|f\|_2 = \langle f, f \rangle^{1/2}$.

Παρατήρηση $\hat{f}(k) = \langle f, e_k \rangle, k \in \mathbb{Z}.$

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πόρισμα

Η απεικόνιση $(f, g) \rightarrow \langle f, g \rangle$ είναι εσωτερικό γινόμενο και η $(f, g) \rightarrow d_2(f, g) := \|f - g\|_2$ είναι μετρική στον γραμμικό χώρο $C(\mathbb{T})$ ³ δηλαδή ικανοποιούν

	$\langle f, g \rangle \in \mathbb{C}$	$d_2(f, g) \in \mathbb{R}_+$
(i)	$\langle f + \lambda g, h \rangle = \langle f, h \rangle + \lambda \langle g, h \rangle$	(a) $d_2(f, g) = d_2(g, f)$
(ii)	$\langle g, f \rangle = \overline{\langle f, g \rangle}$	(b) $d_2(f, g) \leq d_2(f, h) + d_2(h, g)$
(iii)	$\langle f, f \rangle \geq 0$	(c) $d_2(f, g) = 0 \iff f = g.$
(iv)	$\langle f, f \rangle = 0 \iff f = 0.$	

³δεν είναι όμως μετρική στον χώρο των ολοκληρώσιμων συναρτήσεων, γιατί η ισότητα $\|f - g\|_2 = 0$ δεν συνεπάγεται την $f(t) = g(t)$ για κάθε $t \in \mathbb{T}$. Μπορεί πχ. η $f - g$ να είναι $\neq 0$ σε ένα μόνο σημείο του διαστήματος. Θα δούμε αργότερα ότι το μόνο που μπορεί κανείς τότε να συμπεράνει είναι ότι η ισότητα $f = g$ ισχύει «σχεδόν παντού» - μιά έννοια που θα ορίσουμε τότε.

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Παρόλο που η $(S_n(f))$ μιάς συνεχούς f μπορεί να μην συγκλίνει, ούτε σημειακά,

Πρόταση

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής και 2π -περιοδική, τότε

$$S_n(f) \xrightarrow{\|\cdot\|_2} f$$

δηλαδή

$$\lim_n \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |S_n(f)(t) - f(t)|^2 dt = 0.$$

Απόδειξη Έχουμε $\|\sigma_n(f) - f\|_2 \leq \|\sigma_n(f) - f\|_{\infty} \rightarrow 0$ από Fejér. Όμως, το $\sigma_n(f)$ είναι τριγ. πολυώνυμο βαθμού n , άρα από το Λήμμα βέλτιστης προσέγγισης έχουμε $\|f - S_n(f)\|_2 \leq \|f - \sigma_n(f)\|_2$ οπότε $\|f - S_n(f)\|_2 \rightarrow 0$.

Παρατήρηση Θα δούμε αργότερα ότι η Πρόταση ισχύει και για ολοκληρώσιμες συναρτήσεις.

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πόρισμα (Ανισότητα Bessel)

Έστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη και $n \in \mathbb{N}$. Τότε

$$\sum_{k=-n}^n |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2.$$

Επομένως

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2.$$

Απόδειξη Από την (1), έχουμε $\|f\|_2^2 - \|S_n(f)\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2 \geq 0$.
Αλλά

$$\|S_n(f)\|_2^2 = \left\| \sum_{k=-n}^n \hat{f}(k)e_k \right\|_2^2 = \sum_{k=-n}^n |\hat{f}(k)|^2. \quad \square$$

Στην πραγματικότητα, η δεύτερη ανισότητα είναι ισότητα:

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πόρισμα (Ισότητα Parseval)

Έστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ συνεχής με $f(-\pi) = f(\pi)$. Τότε

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 = \|f\|_2^2.$$

Απόδειξη Έχουμε $\|f\|_2^2 - \|S_n(f)\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2$ που τείνει στο 0 καθώς $n \rightarrow \infty$.

Παρατήρηση Θα δούμε αργότερα ότι το Πόρισμα ισχύει και για ολοκληρώσιμες συναρτήσεις.

Πόρισμα (Riemann – Lebesgue)

Έστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη. Τότε

$$\lim_{|k| \rightarrow \infty} \hat{f}(k) = 0$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \cos nt \, dt = 0 \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \sin nt \, dt = 0.$$

Abel αθροισμότητα και ο πυρήνας του Poisson

Αν $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι ολοκληρώσιμη συνάρτηση, για κάθε $0 \leq r < 1$, η σειρά

$$A_r(f)(t) = f_r(t) := \sum_{k \in \mathbb{Z}} r^{|k|} \hat{f}(k) e^{ikt}, \quad t \in \mathbb{T}$$

συγκλίνει απόλυτα και ομοιόμορφα, άρα ορίζει συνεχή συνάρτηση function $f_r : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$. Ισχύει ότι

$$f_r(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) P_r(t-s) ds$$

$$\text{όπου } P_r(t) := \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} e^{int} = 1 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} r^n \cos nt$$

Ο πυρήνας του Poisson

$$P_r(t) = \frac{1 - r^2}{1 - 2r \cos t + r^2}, \quad 0 \leq r < 1$$
$$\widehat{P}_r(k) = r^{|k|}, \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Πρόταση

- (α) Για κάθε $r \in [0, 1)$, η συνάρτηση $P_r : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{R}$ είναι συνεχής και μη αρνητική.
- (β) Αν $\delta \in (0, \pi/2)$ και $E_\delta := [-\pi, -\delta] \cup [\delta, \pi]$, έχουμε
- $$\lim_{r \nearrow 1} \int_{E_\delta} P_r(x) dx = 0.$$
- (γ) $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} P_r(x) dx = 1$ for every $r \in [0, 1)$.

Abel αθροισμότητα και ο πυρήνας του Poisson

Θεώρημα

Αν η f είναι Riemann ολοκληρώσιμη στο $t \in \mathbb{T}$ και 2π -περιοδική, τότε σε κάθε σημείο συνέχειας t της f έχουμε $\lim_{r \nearrow 1} f_r(t) = f(t)$.

Αν η f είναι συνεχής, τότε $\lim_{r \nearrow 1} f_r(x) = f(x)$ ομοιόμορφα, δηλαδή $\lim_{r \nearrow 1} \|f_r - f\|_\infty = 0$.

Παρατήρηση

Ας παρατηρήσουμε ότι, ενώ οι συναρτήσεις f_r δεν είναι (εν γένει) τριγωνομετρικά πολυώνυμα, εντούτοις είναι συνεχείς (μάλιστα παραγωγίσιμες - γιατί;) συναρτήσεις ορισμένες από απόλυτα και ομοιόμορφα συγκλίνουσες σειρές Fourier.

Υπενθύμιση: Το ολοκλήρωμα Riemann

Μία **διαμέριση** \mathcal{P} του $[a, b]$ είναι ένα πεπερασμένο σύνολο

$$\mathcal{P} = \{a = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n = b\}$$

Αν $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι **φραγμένη**, θέτουμε

$$M_i = M_i(f) = \sup\{f(s) : s \in [t_{i-1}, t_i]\}$$

$$m_i = m_i(f) = \inf\{f(s) : s \in [t_{i-1}, t_i]\} \quad (i = 1, \dots, n).$$

και

$$L(f, \mathcal{P}) = \sum_{i=1}^n m_i(f)(t_i - t_{i-1})$$

$$U(f, \mathcal{P}) = \sum_{i=1}^n M_i(f)(t_i - t_{i-1}).$$

Τα $L(f, \mathcal{P})$ και $U(f, \mathcal{P})$ ονομάζονται **κάτω και άνω άθροισμα Riemann** της f ως προς τη διαμέριση \mathcal{P} .

Υπενθύμιση: Το ολοκλήρωμα Riemann

Πρόταση (Κριτήριο Riemann)

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη. Η f είναι ολοκληρώσιμη αν και μόνον αν για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει διαμέριση \mathcal{P}_ε του $[a, b]$ ώστε

$$U(f, \mathcal{P}_\varepsilon) - L(f, \mathcal{P}_\varepsilon) < \varepsilon. \quad (2)$$

Πρόταση

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη και $c \in (a, b)$. Υποθέτουμε ότι για κάθε $\delta > 0$ η f είναι ολοκληρώσιμη στο $[a, c - \delta]$ και στο $[c + \delta, b]$. Τότε η f είναι ολοκληρώσιμη στο $[a, b]$

Σημειακή σύγκλιση και η αρχή της τοπικότητας

Αποδείξεις στις σημειώσεις του Απ. Γιαννόπουλου (2012) Παράγραφος 3.3.
Δείτε επίσης το “Fourier Analysis”, των Stein & Shakarchi, Παρ. 3.2.1, 3.2.2.

Θεώρημα

Εστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ ολοκληρώσιμη συνάρτηση. Αν η f είναι παραγωγίσιμη στο $\theta_0 \in \mathbb{T}$, τότε

$$S_n(f)(\theta_0) \rightarrow f(\theta_0).$$

Θεώρημα (Αρχή τοπικότητας του Riemann)

Εστω $f, g : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ δύο ολοκληρώσιμες συναρτήσεις. Υποθέτουμε ότι, για κάποιο $\theta_0 \in \mathbb{T}$ και για κάποιο ανοικτό διάστημα $I \subset \mathbb{T}$ ώστε $\theta_0 \in I$, ισχύει

$$f(\theta) = g(\theta) \quad \text{για κάθε } \theta \in I.$$

Τότε,

$$S_n(f)(\theta_0) - S_n(g)(\theta_0) \rightarrow 0.$$

Ειδικότερα, η $\{S_n(f)(\theta_0)\}$ συγκλίνει αν και μόνο αν η $\{S_n(g)(\theta_0)\}$ συγκλίνει.

Στόχος: Να δείξουμε ότι

Υπάρχει συνεχής συνάρτηση $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ για την οποία

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} |S_n(f)(0)| = +\infty.$$

Επομένως η $S[f](0)$ αποκλίνει.

Λήμμα

Θεωρούμε την συνάρτηση

$$f(x) = \begin{cases} i(\pi - x) & \text{αν } 0 < x < \pi \\ -i(\pi + x) & \text{αν } -\pi < x < 0 \end{cases}$$

και την επεκτείνουμε περιοδικά στο \mathbb{R} . Τότε, η σειρά Fourier της f είναι

$$S[f](x) = \sum_{k \neq 0} \frac{e^{ikx}}{k}.$$

Πρόταση

Έστω $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ ολοκληρώσιμη συνάρτηση. Αν η $\{|k\hat{f}(k)|\}_{k \in \mathbb{Z}}$ είναι φραγμένη ακολουθία, τότε τα μερικά αθροίσματα $S_n(f)$ της σειράς Fourier της f είναι ομοιόμορφα φραγμένα:

$$\sup_n \|S_n(f)\|_\infty < +\infty.$$

Δηλαδή, υπάρχει $M > 0$ ώστε

$$|S_n(f)(x)| \leq M$$

για κάθε $n \in \mathbb{N}$ και για κάθε $x \in \mathbb{T}$.

Συμπληρώματα

$$\text{Θέτω } f_n(x) = \sum_{1 \leq |k| \leq n} \frac{e^{ikx}}{k}, \quad g_n(x) = \sum_{k=-n}^{-1} \frac{e^{ikx}}{k}.$$

Λήμμα

Υπάρχει $M > 0$ ώστε $|f_n(x)| \leq M$ για κάθε n και για κάθε x . □

Λήμμα

Υπάρχει $c > 0$ ώστε $|g_n(0)| \geq c \log n$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$. □

Πόρισμα

Δεν υπάρχει Riemann ολοκληρώσιμη συνάρτηση $g : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ ώστε

$$S[g](x) = \sum_{k=-\infty}^{-1} \frac{e^{ikx}}{k}.$$

Παράδειγμα: f συνεχής με $\limsup |S_n(f, 0)| = \infty$

Αν

$$p_N(x) = e^{i2Nx} \sum_{1 \leq |k| \leq N} \frac{e^{ikx}}{k}.$$

δείξουμε ότι υπάρχει M ώστε $|p_N(x)| \leq M$ για κάθε $N \in \mathbb{N}$ και κάθε $x \in \mathbb{R}$. Θέτουμε, για μια υπακολουθία (N_k) ,

$$f(x) = \sum_{k=1}^{\infty} a_k p_{N_k}(x)$$

όπου $a_k = \frac{1}{k^2}$: συγκλίνει ομοιόμορφα, άρα f συνεχής.

Αν όμως $N_k = 3^{2^k}$, $k = 1, 2, \dots$, τότε

$$|S_{2N_m}(f)(0)| \rightarrow +\infty$$

γιατί $|S_{2N_m}(f)(0)| \geq |g_{N_m}(0)| \geq ca_m \log |N_m|$ για κατάλληλη $c > 0$.

Μέρος II

Το ολοκλήρωμα Lebesgue

Συμπεριφορά ως προς όρια:

Παράδειγμα

Θεωρούμε την συνάρτηση του Dirichlet $f = \chi_{\mathbb{Q}} : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$.

$$f(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q} \cap [0, 1] \\ 0, & x \notin \mathbb{Q} \cap [0, 1]. \end{cases}$$

Δεν είναι Riemann ολοκληρώσιμη. Αν όμως $\{q_1, q_2, \dots, q_n, \dots\}$ αρίθμηση του $\mathbb{Q} \cap [0, 1]$ και

$$f_n(x) = \begin{cases} 1, & x \in \{q_1, \dots, q_n\} \\ 0, & x \notin \{q_1, \dots, q_n\}, \end{cases}$$

τότε $f_n \nearrow f$ στο $[0, 1]$ και κάθε f_n είναι Riemann ολοκληρώσιμη, αφού είναι φραγμένη και έχει πεπερασμένα το πλήθος σημεία ασυνέχειας.

Ολοκλήρωμα Riemann και Ολοκλήρωμα Lebesgue

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη.

Riemann: διαμέριση του $[a, b]$: $P = \{a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b\}$

$$L(f, P) = \sum_{k=0}^{n-1} m_k(x_{k+1} - x_k) \text{ και } U(f, P) = \sum_{k=0}^{n-1} M_k(x_{k+1} - x_k)$$

όπου

$$m_k = \inf\{f(x) : x_k \leq x \leq x_{k+1}\} \text{ και } M_k = \sup\{f(x) : x_k \leq x \leq x_{k+1}\}.$$

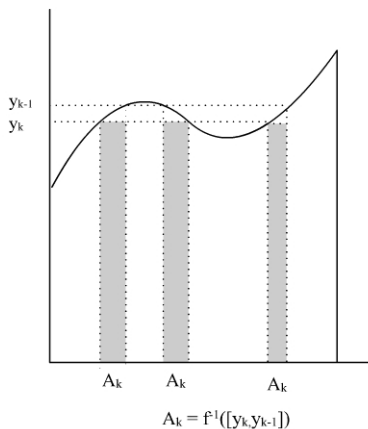
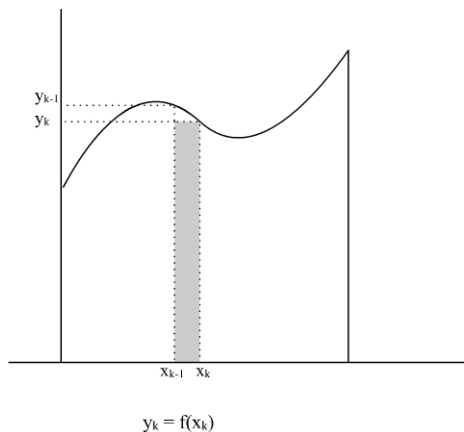
Lebesgue: διαμέριση του πεδίου τιμών $[m, M]$

$$Q = \{m = y_0 < y_1 < y_2 < \dots < y_t = M\}.$$

$$\tilde{L}(f, Q) = \sum_{k=0}^{t-1} y_k \mu(f^{-1}([y_k, y_{k+1}))) \text{ και } \tilde{U}(f, Q) = \sum_{k=1}^{t-1} y_{k+1} \mu(f^{-1}([y_k, y_{k+1})))$$

μ = «μήκος» (??)

Ολοκλήρωμα Riemann και Ολοκλήρωμα Lebesgue



Πρόβλημα: Πώς να ορίσουμε «μήκος» του (ενδεχομένως «πολύπλοκου») συνόλου

$$f^{-1}([y_k, y_{k+1})) = \{x \in [a, b] : y_k \leq f(x) < y_{k+1}\}.$$

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ Riemann-ολοκληρώσιμη. Αν $\varepsilon > 0$, έστω P με $U(f, P) - L(f, P) < \varepsilon$. Επιλέγω $t_k \in [x_k, x_{k+1}]$ και θέτω

$$f_\varepsilon = \sum_{k=0}^{n-1} f(t_k) \chi_k \quad \text{κλιμακωτή}$$

όπου $\chi_k = \chi_{(x_k, x_{k+1}]}$. Τότε $\int_a^b |f - f_\varepsilon| < \varepsilon$.

Για κάθε χ_k και κάθε $\delta > 0$ υπάρχει η_k συνεχής ώστε

$$\int_a^b |\chi_k - \eta_k| < \delta.$$

Επομένως αν $\eta_\varepsilon := \sum_{k=0}^{n-1} f(t_k) \eta_k$ τότε $\int_a^b |f_\varepsilon - \eta_\varepsilon| \leq n\delta \|f\|_\infty$

Συμπέρασμα: υπάρχει $\eta_\varepsilon : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής ώστε $\int_a^b |f - \eta_\varepsilon| < 2\varepsilon$.

Επιθυμητές ιδιότητες «μήκους»

$$(\alpha) \mu((a, b)) = b - a$$

$$(\beta) \mu\left(\bigcup_{n \in \mathbb{N}} E_n\right) = \sum_{n \in \mathbb{N}} \mu(E_n) \text{ όταν } (E_n) \text{ ξένα ανά δύο}$$

$$(\gamma) \mu(E + x) = \mu(E) \text{ για κάθε } E \subseteq \mathbb{R} \text{ και } x \in \mathbb{R}$$

Παρατήρηση (α) Η απεικόνιση $\phi : t \mapsto e^{2\pi it}$ ορίζει μια αμφιμονοσήμαντη αντιστοιχία μεταξύ του $(0, 1] \subseteq \mathbb{R}$ και του μοναδιαίου κύκλου $S := \{e^{2\pi it} : t \in \mathbb{R}\} \subseteq \mathbb{C}$ η οποία μετατρέπει το «μήκος» σε «μήκος τόξου».

(β) Αν υπάρχει $U \subseteq S$ ώστε τα σύνολα $U_q := \{e^{2\pi i q w} : w \in U\}$ (όπου $q \in \mathbb{Q}$) να είναι ξένα ανά δύο και η ένωση τους να είναι ο κύκλος S , τότε το U δεν μπορεί να έχει «μήκος τόξου», συνεπώς το $\phi^{-1}(U) \subseteq (0, 1]$ δεν μπορεί να έχει «μήκος».



Υπάρχουν σύνολα που δεν «μετρώνται»

Στον κύκλο S ορίζω $z \sim w \iff \exists q \in \mathbb{Q} : w = e^{2\pi i q} z$.

Η σχέση \sim διαμερίζει το S σε (ξένες) κλάσεις: $S = \bigcup_{z \in S} [z]$ όπου $[z] = \{w \in S : w \sim z\}$.

Το Αξίωμα Επιλογής (!) εξασφαλίζει ότι μπορούμε να επιλέξουμε έναν αντιπρόσωπο $u \in [z]$ από κάθε κλάση. Έστω $U \subseteq S$ το σύνολο αυτών των επιλογών. Το $U \cap [z]$ είναι μονοσύνολο για κάθε κλάση $[z]$, οπότε

$$S = \bigcup_{u \in U} [u] \quad (\text{ένωση τροχιών}).$$

Για κάθε $q \in \mathbb{Q}$, γράφω $U_q := \{e^{2\pi i q} w : w \in U\}$.

Τότε έχω μια (διαφορετική) διαμέριση

$$S = \bigcup_{q \in \mathbb{Q}} U_q \quad (\text{αριθμ. ένωση μεταφορών του } U).$$

Αν το U είχε «μήκος», θα είχαμε $\mu(U_q) = \mu(U) \forall q$, άρα

$$\mu(S) = \sum_{q \in \mathbb{Q}} \mu(U_q) = \sum_{q \in \mathbb{Q}} \mu(U).$$

Όμως αν $\mu(U) = 0$, τότε $\mu(S) = 0$ κι αν $\mu(U) > 0$ τότε $\mu(S) = \infty$. (!)

Στρατηγική: Να περιορισθούμε στα «μετρήσιμα» σύνολα

Η στρατηγική αντιμετώπισης του προβλήματος είναι να ορίσουμε «μήκος» ή «μέτρο» μόνον για μια υποκλάση συνόλων, για τα οποία οι επιθυμητές απαιτήσεις ικανοποιούνται.

Η μέθοδος για να το πετύχουμε είναι η ακόλουθη: θα ορίσουμε αρχικά μια συνάρτηση (το λεγόμενο «εξωτερικό μέτρο») σε όλα τα υποσύνολα του \mathbb{R} που θα ικανοποιεί *εν μέρει* τις επιθυμητές απαιτήσεις, και στη συνέχεια θα περιορισθούμε στην κλάση εκείνων των συνόλων στα οποία το εξωτερικό μέτρο ικανοποιεί *πλήρως* τις επιθυμητές απαιτήσεις. Θα δείξουμε ότι η κλάση αυτή (τα μετρήσιμα σύνολα) είναι επαρκώς μεγάλη.

Ορισμός του εξωτερικού μέτρου Lebesgue

Έστω $I = (a, b) \subseteq \mathbb{R}$ φραγμένο ανοικτό διάστημα.

$$\text{μήκος: } \ell(I) := b - a.$$

Κάλυψη ενός $A \subseteq \mathbb{R}$ θα ονομάζουμε μια ακολουθία φραγμένων ανοικτών διαστημάτων (I_n) με $A \subseteq \bigcup_n I_n$.

Ορισμός (εξωτερικό μέτρο Lebesgue)

Έστω $A \subseteq \mathbb{R}$. Το **εξωτερικό μέτρο** του A είναι το

$$\lambda^*(A) = \inf \left\{ \sum_n \ell(I_n) : (I_n) \text{ κάλυψη του } A \right\}.$$

Για τη συνέχεια: Αποδείξεις στις σημειώσεις του Απ. Γιαννόπουλου (2012)
Παράγραφοι 4–6.

Πρόταση

Αν $A \subseteq B \subseteq \mathbb{R}$, τότε $\lambda^*(A) \leq \lambda^*(B)$.

Πρόταση

Αν το $A \subseteq \mathbb{R}$ είναι πεπερασμένο ή άπειρο αριθμήσιμο σύνολο, τότε $\lambda^*(A) = 0$.

Σημείωση Υπάρχουν και υπεραριθμήσιμα σύνολα με $\lambda^*(A) = 0$ (π.χ. Cantor - δεξ αργότερα).

Πρόταση

$\lambda^*(A + x) = \lambda^*(A)$ για κάθε $A \subseteq \mathbb{R}$ και $x \in \mathbb{R}$.

Πρόταση

$$\lambda^*([a, b]) = b - a.$$

Πρόταση

$$\lambda^*((a, b)) = b - a (= \ell((a, b))).$$

Πόρισμα

$$\lambda^*((a, +\infty)) = +\infty.$$

Η ιδιότητα

$$\lambda\left(\bigcup_{n \in \mathbb{N}} E_n\right) = \sum_{n \in \mathbb{N}} \lambda(E_n)$$

όταν $\{E_n : n \in \mathbb{N}\}$ ξένα ανά δύο (*σ-προσθετικότητα*)

δεν ισχύει για οποιαδήποτε $\{E_n : n \in \mathbb{N}\}$, όπως είδαμε.

Όμως,

Εξωτερικό μέτρο Lebesgue και μετρησιμότητα

Πρόταση (αριθμήσιμη υποπροσθετικότητα (subadditivity))

Για κάθε πεπερασμένη ή άπειρη αριθμήσιμη οικογένεια $\{A_n\}$ υποσυνόλων του \mathbb{R} ισχύει

$$\lambda^* \left(\bigcup_n A_n \right) \leq \sum_n \lambda^*(A_n).$$

Θέλω να πετύχω ισότητα όταν $\{A_n\}$ ξένα ανά δύο.

Αναγκαστικά περιορίζω τα σύνολα που «έχουν μήκος»:

Ορισμός (Lebesgue μετρήσιμο σύνολο)

Ένα σύνολο $A \subseteq \mathbb{R}$ λέγεται **Lebesgue μετρήσιμο** αν για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$ ισχύει

$$\lambda^*(X) = \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c).$$

Η κλάση των Lebesgue μετρήσιμων συνόλων συμβολίζεται \mathcal{M} .

Ο περιορισμός του λ^* στην \mathcal{M} λέγεται **μέτρο Lebesgue**.

Δηλαδή, ένα σύνολο είναι μετρήσιμο αν «χωρίζει σωστά» – ως προς το εξωτερικό μέτρο – οποιοδήποτε άλλο σύνολο.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Παρατήρηση. Για να δείξω $A \in \mathcal{M}$, αρκεί

$$\lambda^*(X) \geq \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c).$$

για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$ (μάλιστα, αρκεί να υποθέσω $\lambda^*(X) < \infty$).

Πρόταση

Αν $\lambda^(A) = 0$, τότε $A \in \mathcal{M}$.*

Πρόταση

Το συμπλήρωμα μετρήσιμου συνόλου είναι μετρήσιμο σύνολο: αν $A \in \mathcal{M}$ τότε $A^c = \mathbb{R} \setminus A \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

Η ένωση δύο μετρήσιμων συνόλων είναι μετρήσιμο σύνολο: αν $A, B \in \mathcal{M}$, τότε $A \cup B \in \mathcal{M}$.

Άρα και η τομή: $(A \cap B) = (A^c \cup B^c)^c$.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Απόδειξη

$$X \cap (A \cup B) = X \cap (A \cup (A^c \cap B)) = (X \cap A) \cup (X \cap A^c \cap B),$$

άρα

$$\begin{aligned} \lambda^*(X \cap (A \cup B)) + \lambda^*(X \cap (A \cup B)^c) &= \\ &= \lambda^*((X \cap A) \cup (X \cap A^c \cap B)) + \lambda^*(X \cap (A \cup B)^c) \\ &\stackrel{(sub)}{\leq} \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*((X \cap A^c) \cap B) + \lambda^*((X \cap A^c) \cap B^c) \\ &\stackrel{(B \in \mathcal{M})}{=} \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c) \\ &\stackrel{(A \in \mathcal{M})}{=} \lambda^*(X). \end{aligned}$$

Άρα

$$\lambda^*(X \cap (A \cup B)) + \lambda^*(X \cap (A \cup B)^c) \leq \lambda^*(X).$$

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Πρόταση

Αν $A, B \in \mathcal{M}$ και $A \cap B = \emptyset$ τότε, για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$,

$$\lambda^*(X \cap (A \cup B)) = \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap B).$$

άρα

$$\lambda^*(A \cup B) = \lambda^*(A) + \lambda^*(B).$$

Επαγωγή:

Πόρισμα (Πεπερασμένη προσθετικότητα)

Αν B_1, \dots, B_m είναι ζένα ανά δύο σύνολα στην \mathcal{M} τότε, για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$,

$$\lambda^*(X \cap (B_1 \cup \dots \cup B_m)) = \sum_{n=1}^m \lambda^*(X \cap B_n)$$

άρα

$$\lambda^*(B_1 \cup \dots \cup B_m) = \sum_{n=1}^m \lambda^*(B_n).$$

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Πρόταση

Αν $(A_n)_{n=1}^{\infty}$ είναι μια αριθμήσιμη οικογένεια μετρήσιμων συνόλων, τότε η ένωσή τους $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ είναι μετρήσιμο σύνολο.

*** **

Ορισμός (σ -άλγεβρα)

Έστω Ω ένα μη κενό σύνολο. Μία κλάση \mathcal{A} υποσυνόλων του Ω λέγεται σ -άλγεβρα αν ικανοποιεί

- (i) $\Omega \in \mathcal{A}$.
- (ii) Αν $A \in \mathcal{A}$, τότε $\Omega \setminus A \in \mathcal{A}$.
- (iii) Αν $A_n \in \mathcal{A}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, τότε $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$.

Έπεται ότι:

- (iv) Αν $A_n \in \mathcal{A}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, τότε $\bigcap_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$.
- (v) Αν $A, B \in \mathcal{A}$, τότε $A \setminus B = A \cap B^c \in \mathcal{A}$.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Θεώρημα

Εστω $\mathcal{M} = \{A \subseteq \mathbb{R} \mid A \text{ Lebesgue μετρήσιμο}\}$. Η \mathcal{M} είναι σ -άλγεβρα και η συνολοσυνάρτηση $\lambda : \mathcal{M} \rightarrow [0, +\infty]$

$$A \mapsto \lambda(A) := \lambda^*(A)$$

είναι **αριθμήσιμα προσθετική (σ -προσθετική)**. Δηλαδή, αν $(A_n)_{n=1}^{\infty}$ είναι μια αριθμήσιμη οικογένεια ξένων ανά δύο Lebesgue μετρήσιμων συνόλων ($A_n \in \mathcal{M}$ για κάθε n και $A_n \cap A_m = \emptyset$ αν $n \neq m$), τότε

$$\lambda \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \right) = \sum_{n=1}^{\infty} \lambda(A_n).$$

Ορισμός (Μέτρο Lebesgue)

Η συνολοσυνάρτηση $\lambda : \mathcal{M} \rightarrow [0, +\infty]$

$$A \mapsto \lambda(A) := \lambda^*(A)$$

ονομάζεται **μέτρο Lebesgue**.

Σύνολα Borel. Είναι Lebesgue μετρήσιμα

Πρόταση

Όλα τα διαστήματα είναι Lebesgue μετρήσιμα.

Θεωρώ την τομή όλων των σ -άλγεβρων που περιέχουν όλα τα διαστήματα:

Ορισμός (Borel σ -άλγεβρα)

Η μικρότερη σ -άλγεβρα υποσυνόλων του \mathbb{R} που περιέχει όλα τα διαστήματα λέγεται σ -άλγεβρα των Borel υποσυνόλων του \mathbb{R} (ή Borel σ -άλγεβρα) και συμβολίζεται με \mathcal{B} .

Πρόταση

$\mathcal{B} \subseteq \mathcal{M}$ (θα δούμε αργότερα ότι $\mathcal{B} \neq \mathcal{M}$).

Πρόταση

Κάθε ανοικτό και κάθε κλειστό υποσύνολο του \mathbb{R} είναι σύνολο Borel, άρα είναι μετρήσιμο σύνολο.

... άρα κάθε αριθμ. τομή ανοικτών (G_δ) ή αριθμ. ένωση κλειστών (F_σ).

Πρόταση

Έστω $A \subseteq \mathbb{R}$. Τα εξής είναι ισοδύναμα:

- 1 Το A είναι μετρήσιμο.
- 2 Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει ανοικτό $G \subseteq \mathbb{R}$ με $A \subseteq G$ και $\lambda^*(G \setminus A) < \varepsilon$.
- 3 Υπάρχει G_δ -σύνολο B ώστε $A \subseteq B$ και $\lambda^*(B \setminus A) = 0$.

Πρόταση

Έστω $A \subseteq \mathbb{R}$. Τα εξής είναι ισοδύναμα:

- 1 Το A είναι μετρήσιμο.
- 2 Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει κλειστό $F \subseteq \mathbb{R}$ με $F \subseteq A$ και $\lambda^*(A \setminus F) < \varepsilon$.
- 3 Υπάρχει F_σ -σύνολο C ώστε $C \subseteq A$ και $\lambda^*(A \setminus C) = 0$.

(Άσκηση)

Παρατήρηση

Αν $X, Y \in \mathcal{M}$, $X \subseteq Y$ και $\lambda(X) < \infty$, τότε
 $\lambda(Y \setminus X) = \lambda(Y) - \lambda(X)$.

Πρόταση

(i) Αν (A_n) είναι αύξουσα ακολουθία μετρήσιμων συνόλων και
 $A := \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$, τότε

$$\lambda(A_n) \rightarrow \lambda(A).$$

(ii) Αν (B_n) είναι φθίνουσα ακολουθία μετρήσιμων συνόλων με
 $\lambda(B_1) < +\infty$ και $B := \bigcap_{n=1}^{\infty} B_n$, τότε

$$\lambda(B_n) \rightarrow \lambda(B).$$

Παρατήρηση: Στο (ii), αρκεί $\exists k : \lambda(B_k) < +\infty$.
Όμως π.χ. για $B_n = [n, \infty)$ δεν ισχύει.

Θεώρημα

Το μέτρο Lebesgue λ στον \mathbb{R}^k είναι *κανονικό* μέτρο.

Για κάθε K συμπαγές, έχουμε $\lambda(K) < \infty$ και για κάθε $A \in \mathcal{M}$

$$\begin{aligned}\lambda(A) &= \sup\{\lambda(K) : K \text{ συμπαγές και } K \subseteq A\} \\ &= \inf\{\lambda(G) : G \text{ ανοικτό και } G \supseteq A\}.\end{aligned}$$

Απόδειξη για $k = 1$ στο [reg.pdf](#).

Ένα μετρήσιμο σύνολο θετικού μέτρου μπορεί να μην περιέχει ανοικτό ($\neq \emptyset$) διάστημα (παράδειγμα αργότερα). Όμως,

Θεώρημα (Steinhaus)

Αν A είναι Lebesgue μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R}^k με $\lambda(A) > 0$, τότε υπάρχει $\delta > 0$ ώστε

$$B(0, \delta) \subseteq A - A.$$

Σύνοψη: Μέτρο Lebesgue

Το εξωτερικό μέτρο Lebesgue ενός $A \subseteq \mathbb{R}$ είναι

$$\lambda^*(A) = \inf \left\{ \sum_n \ell(I_n) : (I_n) \text{ κάλυψη του } A \right\}.$$

Το $A \subseteq \mathbb{R}$ λέγεται **Lebesgue μετρήσιμο** ($A \in \mathcal{M}$) αν για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$ ισχύει

$$\lambda^*(X) = \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c).$$

Ισοδύναμα, αν $\forall \varepsilon > 0$ υπάρχει ανοικτό $G \subseteq \mathbb{R}$ με $A \subseteq G$ και $\lambda^*(G \setminus A) < \varepsilon$.

Ισοδύναμα, αν $\forall \varepsilon > 0$ υπάρχει κλειστό $F \subseteq \mathbb{R}$ με $F \subseteq A$ και $\lambda^*(A \setminus F) < \varepsilon$.

Όταν $A \in \mathcal{M}$, το **μέτρο Lebesgue** του A είναι εξ ορισμού το εξωτερικό του μέτρο.

Η οικογένεια \mathcal{M} περιέχει όλα τα ανοικτά, και είναι κλειστή ως προς συμπληρώματα και αριθμήσιμες ενώσεις (είναι σ -άλγεβρα). Υπάρχουν όμως και μη μετρήσιμα σύνολα.

Η σ -άλγεβρα $\mathcal{B} \subseteq \mathcal{M}$ που παράγεται απ' τα ανοικτά λέγεται **σ -άλγεβρα Borel**.

Η απεικόνιση $\lambda : \mathcal{M} \rightarrow [0, +\infty] : A \mapsto \lambda^*(A)$ είναι **σ -προσθετική**: αν $\{A_n : n \in \mathbb{N}\} \subseteq \mathcal{M}$ ξένα ανά δύο τότε

$$\lambda \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \right) = \sum_{n=1}^{\infty} \lambda(A_n).$$

Το μέτρο λ είναι αναλλοίωτο ως προς μεταθέσεις. Είναι κανονικό μέτρο.

Μετρήσιμες συναρτήσεις

Υπενθύμιση Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, θέλουμε να ορίσουμε το $\int f d\lambda$ προσεγγίζοντάς το με αθροίσματα της μορφής:

$$\sum_{k=0}^{n-1} y_k \lambda(f^{-1}([y_k, y_{k+1})))$$

όπου $\lambda =$ μέτρο Lebesgue. Χρειάζεται η **μετρησιμότητα** του:
 $f^{-1}([y_k, y_{k+1})) = \{x \in [a, b] : y_k \leq f(x) < y_{k+1}\}$.

Ορισμός

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$. Μια συνάρτηση $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **(Lebesgue) μετρήσιμη** αν

$$f^{-1}((-\infty, b]) \in \mathcal{M}, \text{ για κάθε } b \in \mathbb{R}.$$

Ορισμός

Έστω $Y \subseteq \mathbb{R}$ Borel. Μια συνάρτηση $f : Y \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **Borel μετρήσιμη** ή απλώς **Borel** αν

$$f^{-1}((-\infty, b]) \in \mathcal{B}, \text{ για κάθε } b \in \mathbb{R}.$$

Μετρήσιμες συναρτήσεις

(Συμβολισμός: $[f \leq b] := f^{-1}((-\infty, b]) = \{x \in X : f(x) \leq b\}$.)

Πρόταση

Εστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$ και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μια συνάρτηση. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- 1 f είναι μετρήσιμη.
- 2 $f^{-1}((-\infty, b)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 3 $f^{-1}([b, +\infty)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 4 $f^{-1}((b, +\infty)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.

Παρατήρηση Τότε, για κάθε διάστημα $J \subseteq \mathbb{R}$ (ή $J = \{a\}$) έχω $f^{-1}(J) \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

Αν $B \subseteq X \subseteq \mathbb{R}$ όπου $X \in \mathcal{M}$, η συνάρτηση $\chi_B : X \rightarrow \mathbb{R}$ με

$$\chi_B(x) = \begin{cases} 1, & \text{αν } x \in B \\ 0, & \text{αν } x \notin B \end{cases} \text{ είναι μετρήσιμη αν και μόνον αν } B \in \mathcal{M}.$$

Συναρτήσεις Borel

Πρόταση

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{B}$ και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μια συνάρτηση. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- 1 f είναι Borel μετρήσιμη.
- 2 $f^{-1}((-\infty, b)) \in \mathcal{B}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 3 $f^{-1}([b, +\infty)) \in \mathcal{B}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 4 $f^{-1}((b, +\infty)) \in \mathcal{B}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.

Παρατήρηση Τότε, για κάθε διάστημα $J \subseteq \mathbb{R}$ (ή $J = \{a\}$) έχω $f^{-1}(J) \in \mathcal{B}$.

Πρόταση

Αν $B \subseteq X$ όπου $X \in \mathcal{B}$, η συνάρτηση $\chi_B : X \rightarrow \mathbb{R}$ με

$$\chi_B(x) = \begin{cases} 1, & \text{αν } x \in B \\ 0, & \text{αν } x \notin B \end{cases} \text{ είναι Borel μετρήσιμη αν-ν } B \in \mathcal{B}.$$

Παρατήρηση Η συνάρτηση Dirichlet είναι Borel μετρήσιμη.

Πρόταση

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ τότε

$$f \text{ συνεχής} \Rightarrow f \text{ Borel μετρήσιμη} \Rightarrow f \text{ Lebesgue μετρήσιμη.}$$

Παράδειγμα Η $\chi_{[0,1]}$ είναι Borel, όχι συνεχής.

Η χ_A όπου $A \in \mathcal{M} \setminus \mathcal{B}$ (υπάρχει τέτοιο σύνολο;) είναι Lebesgue μετρήσιμη, όχι Borel μετρήσιμη.

Πρόταση

Αν $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο [αντ. Borel] και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ αύξουσα (ή φθίνουσα) συνάρτηση τότε η f είναι μετρήσιμη [αντ. Borel μετρήσιμη].

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες συναρτήσεις. Τότε,

- 1 $H f + g$ είναι μετρήσιμη
- 2 Για κάθε $\lambda \in \mathbb{R}$ η λf είναι μετρήσιμη.
- 3 $H f \cdot g$ είναι μετρήσιμη.
- 4 Αν $f(x) \neq 0$ για κάθε $x \in X$, η $1/f$ είναι μετρήσιμη.
- 5 Οι $\max\{f, g\}$, $\min\{f, g\}$ και $|f|$ είναι μετρήσιμες.

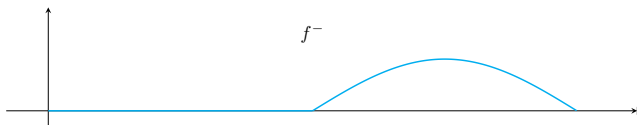
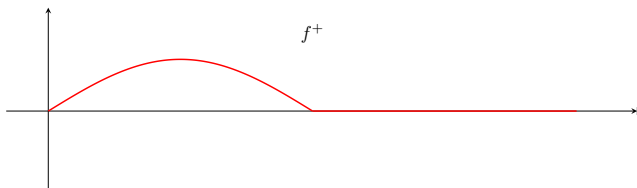
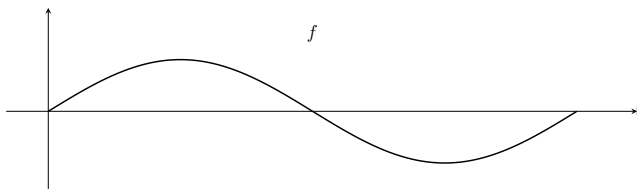
Άλλη προσέγγιση για τα (1) και (3):

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες συναρτήσεις. Αν $F : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, η συνάρτηση $h : X \rightarrow \mathbb{R} : x \rightarrow F(f(x), g(x))$ είναι μετρήσιμη.

Οι συναρτήσεις f^+ και f^-

$$f^+ = \max\{f, 0\}, \quad f^- = -\min\{f, 0\}, \quad f = f^+ - f^-, \\ |f| = f^+ + f^-$$



Μετρήσιμες συναρτήσεις $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$

Ορισμός

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$. Μια συνάρτηση $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ λέγεται *(Lebesgue) μετρήσιμη* αν, για κάθε $b \in \mathbb{R}$,

$$f^{-1}([-\infty, b]) = \{x \in X : f(x) \leq b\} \in \mathcal{M}.$$

Παρατήρηση Τότε, το σύνολο

$$\{x \in X : f(x) = -\infty\} = \bigcap_{n=1}^{\infty} \{x \in X : f(x) \leq -n\}$$

είναι μετρήσιμο. Το ίδιο για το $\{x \in X : f(x) = +\infty\}$.

Πρόταση

Μια $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ είναι μετρήσιμη
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το σύνολο $f^{-1}([-\infty, a))$ είναι μετρήσιμο,
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το $f^{-1}([a, +\infty])$ είναι μετρήσιμο,
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το $f^{-1}((a, +\infty))$ είναι μετρήσιμο.

Η έννοια «σχεδόν παντού»

Ορισμός

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} . Λέμε ότι μια ιδιότητα $P(x)$ ισχύει **σχεδόν παντού** στο X (ή **σχεδόν για κάθε $x \in X$**) αν

$$\lambda^*(\{x \in X \mid \text{δεν ισχύει η } P(x)\}) = 0.$$

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f, g : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$. Αν η f είναι μετρήσιμη και $f(x) = g(x)$ σχεδόν παντού στο X (θα γράφουμε $f = g$ σ.π.), τότε η g είναι μετρήσιμη.

Υπενθύμιση: \limsup , \liminf

Έστω (a_n) ακολουθία, $a_n \in [-\infty, \infty]$. Αν $\sup\{a_k : k \geq 1\} = +\infty$, θέτουμε $\limsup_n a_n = +\infty$. Αν όχι, για κάθε $n \in \mathbb{N}$, θέτουμε $b_n = \sup\{a_k : k \geq n\}$.

Παρατηρούμε ότι $b_n \geq a_n$ για κάθε n και η (b_n) είναι φθίνουσα. Συνεπώς το $\lim_n b_n$ υπάρχει και ισούται με $\inf_n b_n$.

Ορισμός

Αν (a_n) άνω φραγμένη, $\limsup_n a_n = \lim_n b_n = \inf_{n \in \mathbb{N}} \left(\sup_{k \geq n} a_k \right)$
(αλλιώς, $\limsup_n a_n = +\infty$).

Ανάλογα,

Ορισμός

Αν (a_n) κάτω φραγμένη, $\liminf_n a_n = \sup_{n \in \mathbb{N}} \left(\inf_{k \geq n} a_k \right)$
(αλλιώς, $\liminf_n a_n = -\infty$).

Παρατήρηση Έστω (a_n) άνω φραγμένη, $a \in \mathbb{R}$. Τότε:

$a = \limsup_n a_n \iff$ για κάθε $\varepsilon > 0$, το $\{k \in \mathbb{N} : a_k \geq a + \varepsilon\}$ είναι πεπερασμένο και το $\{k \in \mathbb{N} : a - \varepsilon < a_k < a + \varepsilon\}$ είναι άπειρο.

Ακολουθίες μετρήσιμων συναρτήσεων

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ ένα μετρήσιμο σύνολο και (f_n) μια ακολουθία συναρτήσεων, $f_n : X \rightarrow [-\infty, \infty]$.

Η $f = \sup_n f_n$ ορίζεται **κατά σημείο**:

$f(x) = \sup\{f_n(x) : n \in \mathbb{N}\} \in [-\infty, \infty]$ για κάθε $x \in X$.

Ομοίως $(\limsup_n f_n)(x) = \limsup_n f_n(x)$ για κάθε x .

Πρόταση

Αν κάθε f_n είναι μετρήσιμη,

- [α]** Οι συναρτήσεις $\sup_n f_n$ και $\inf_n f_n$ είναι μετρήσιμες.
- [β]** Οι συναρτήσεις $\limsup_n f_n$ και $\liminf_n f_n$ είναι μετρήσιμες.
- [γ]** Αν η ακολουθία $\{f_n\}$ συγκλίνει **κατά σημείο** σε μια συνάρτηση f , τότε και η f είναι μετρήσιμη.

Παρατήρηση Η Πρόταση ΔΕΝ ισχύει για συνεχείς συναρτήσεις, ούτε για Riemann ολοκληρώσιμες συναρτήσεις. Παραδείγματα;

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ μια συνάρτηση. Αν $f_n : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ μετρήσιμες συναρτήσεις και $f_n(x) \rightarrow f(x)$ σχεδόν παντού στο X , τότε η f είναι μετρήσιμη.

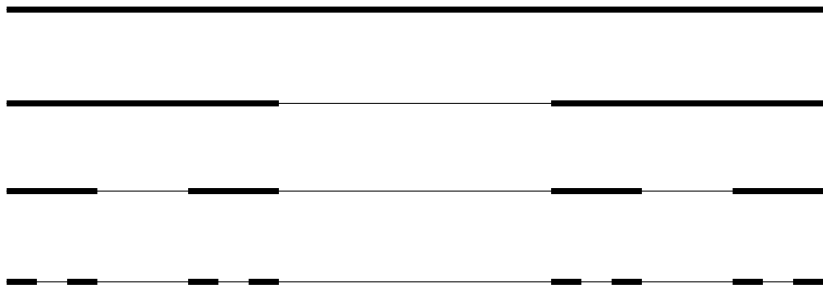
Το σύνολο Cantor $C = \bigcap_{n=1}^{\infty} C_n$

$$C_0 = [0, 1]$$

$$C_1 = \left[0, \frac{1}{3}\right] \cup \left[\frac{2}{3}, 1\right]$$

$$C_2 = \left[0, \frac{1}{9}\right] \cup \left[\frac{2}{9}, \frac{3}{9}\right] \cup \left[\frac{6}{9}, \frac{7}{9}\right] \cup \left[\frac{8}{9}, 1\right]$$

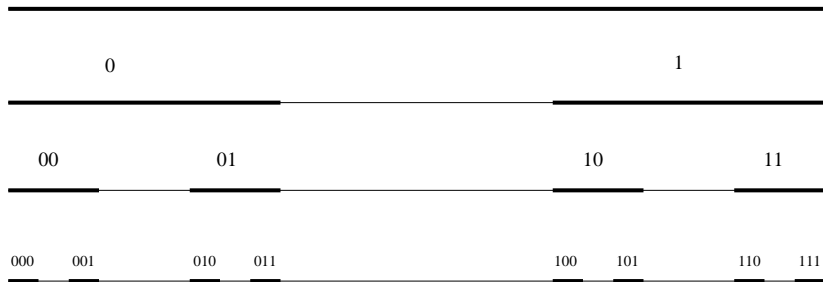
⋮



Το σύνολο Cantor $C = \bigcap_{n=1}^{\infty} C_n$

Παρατήρηση

Το σύνολο Cantor έχει μέτρο Lebesgue μηδέν και είναι κλειστό και έχει κενό εσωτερικό. Είναι όμως υπεραριθμήσιμο.



Υπάρχει 1-1 και επί απεικόνιση $\{0, 1\}^{\mathbb{N}} \rightarrow C$.

Το σύνολο Cantor

Παρατήρηση

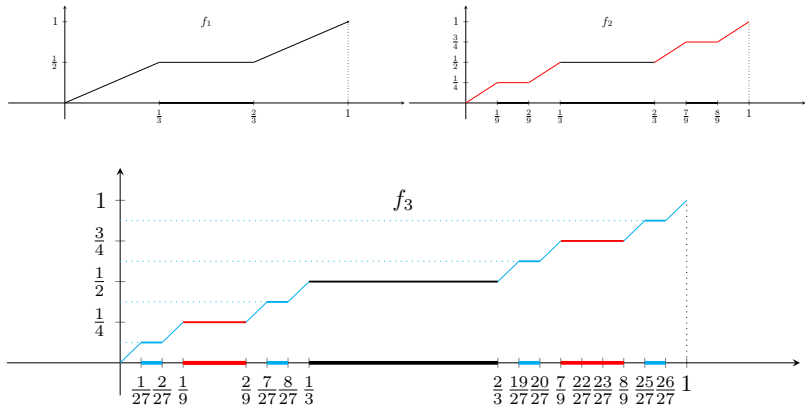
Το σύνολο Cantor είναι τέλειο, δηλαδή είναι κλειστό και δεν έχει μεμονωμένα σημεία.

Παρατήρηση

Για κάθε $a \in (0, 1)$, μπορούμε να κατασκευάσουμε ένα σύνολο «τύπου Cantor» C^a (δηλ. συμπαγές, με κενό εσωτερικό, χωρίς μεμονωμένα σημεία) με μέτρο a .

Η συνάρτηση Cantor-Lebesgue ή «σκάλα του διαβόλου»

Για κάθε $n \in \mathbb{N}$ ορίζουμε $f_n : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ ως εξής: Αν $J_1^n, \dots, J_{2^n-1}^n$ είναι τα διαδοχικά ανοικτά διαστήματα που σχηματίζουν το $[0, 1] \setminus C_n$, ορίζουμε $f_n(0) = 0$, $f_n(1) = 1$ και $f_n(x) = \frac{k}{2^n}$ για κάθε x στο J_k^n . Σε καθένα από τα κλειστά διαστήματα που σχηματίζουν το C_n , επεκτείνουμε γραμμικά ώστε να προκύψει συνεχής συνάρτηση.



Πρόταση

Η ακολουθία $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ συγκλίνει ομοιόμορφα σε μια συνεχή συνάρτηση $f : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$. Η f είναι αύξουσα και επί του $[0, 1]$. Η f είναι σχεδόν παντού παραγωγίσιμη: για κάθε x στο (ανοικτό) σύνολο C^c , υπάρχει η $f'(x)$, μάλιστα $f'(x) = 0$.

Η εικόνα του C μέσω της f έχει μέτρο $\lambda(f(C)) = 1$ (ενώ $\lambda(C) = 0$).

Υπάρχει μετρήσιμο σύνολο που δεν είναι Borel: Αν $g(x) = \frac{x+f(x)}{2}$, η g είναι ομοιομορφισμός του $[0, 1]$ που στέλνει το C σε $g(C)$ θετικού μέτρου! Έπεται (Ασκ.) ότι υπάρχει $A \subseteq g(C)$ μη μετρήσιμο. Τότε το $B := g^{-1}(A)$ είναι μετρήσιμο, αφού $B \subseteq C$. Αλλά δεν είναι Borel: αν ήταν, τότε το $A = h^{-1}(B)$ όπου $h = g^{-1}$ (συνεχής) θα ήταν Borel, άρα μετρήσιμο.

Απλές μετρήσιμες συναρτήσεις

Ορισμός

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} . Μια μετρήσιμη συνάρτηση $s : X \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **απλή** αν το σύνολο $s(X)$ των τιμών της είναι πεπερασμένο.

Κάθε απλή συνάρτηση γράφεται στην **κανονική μορφή**

$$s = \sum_{j=1}^n a_j \chi_{A_j}$$

όπου $s(X) = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$ και $A_j = s^{-1}(\{a_j\}) \in \mathcal{M}$.

Η $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ είναι (μετρήσιμη) διαμέριση του X .

Κάθε γραμμικός συνδυασμός $s = \sum_{j=1}^n b_j \chi_{B_j}$ από χαρακτηριστικές μετρήσιμων συνόλων είναι απλή μετρήσιμη συνάρτηση. (**Άσκηση**)

Παράδειγμα

Έστω $s = \chi_{[-1,1]} + \chi_{[0,2]} : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Εδώ $s(\mathbb{R}) = \{0, 1, 2\}$.

Κανονική μορφή $s = 0\chi_A + 1\chi_B + 2\chi_{[0,1]}$ όπου

$A = [-1, 2]^c$, $B = [-1, 0) \cup (1, 2]$.

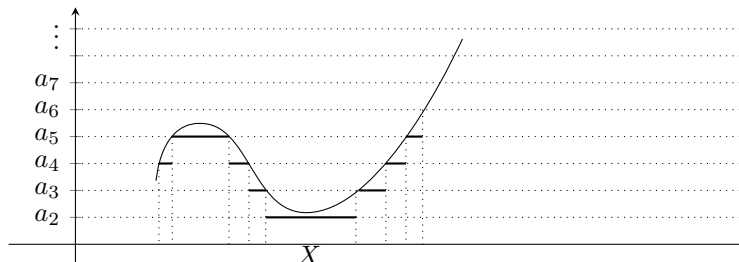
Απλές μετρήσιμες συναρτήσεις

Θεώρημα

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f : X \rightarrow [0, \infty]$ μια μετρήσιμη μη αρνητική συνάρτηση. Τότε υπάρχει αύξουσα ακολουθία απλών μετρήσιμων συναρτήσεων $0 \leq s_1 \leq s_2 \leq \dots \leq f$ ώστε

$$s_n \nearrow f \quad (\text{κατά σημείο}).$$

Αν η f είναι φραγμένη, η σύγκλιση είναι ομοιόμορφη.



Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη

(α) **Αν f φραγμένη:** Έστω $N \in \mathbb{N}$ με $f(x) < N$ για κάθε $x \in X$. Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, χωρίζω το $[0, N)$ σε διαστήματα μήκους $\frac{1}{2^n}$:

$$[0, N) = \left[0, \frac{1}{2^n}\right) \cup \left[\frac{1}{2^n}, \frac{2}{2^n}\right) \cup \dots \cup \left[\frac{2^n N - 1}{2^n}, \frac{2^n N}{2^n}\right).$$

Θεωρώ τις αντίστροφες εικόνες μέσω της f :

$$E_{n,i} = \left\{ x \in X : \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n} \right\}, \quad i = 1, 2, \dots, 2^n N.$$

Είναι μετρήσιμα σύνολα, διαμερίζουν τον X . Αν $x \in E_{n,i}$ ορίζω

$$s_n(x) = \frac{i-1}{2^n}$$

δηλαδή θέτω

$$s_n = \sum_{i=1}^{2^n N} \left(\frac{i-1}{2^n} \right) \chi_{E_{n,i}}.$$

Είναι απλή μετρήσιμη και προφανώς $0 \leq s_n \leq f$.

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη (II)

Ισχυρισμός. $s_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο X .

Απόδειξη. Έστω $x \in X$. Τότε για κάθε n υπάρχει k ώστε $x \in E_{n,k}$, δηλ. $\frac{k-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{k}{2^n}$ ενώ $s_n(x) = \frac{k-1}{2^n}$, οπότε

$$0 \leq f(x) - s_n(x) < \frac{1}{2^n}, \quad \forall n$$

δηλ. $\sup_{x \in X} |f(x) - s_n(x)| \leq \frac{1}{2^n}$ άρα $s_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα.

(β) αν η f δεν είναι φραγμένη: για κάθε $n \in \mathbb{N}$, χωρίζω το $[0, +\infty] = [0, n) \cup [n, +\infty]$ και

$$[0, n) = \left[0, \frac{1}{2^n}\right) \cup \left[\frac{1}{2^n}, \frac{2}{2^n}\right) \cup \dots \cup \left[\frac{2^n n - 1}{2^n}, \frac{2^n n}{2^n}\right).$$

Θέτω: $F_n = \{x \in X : f(x) \geq n\}$ και

$$E_{n,i} = \left\{x \in X : \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n}\right\}, \quad i = 1, 2, \dots, n2^n.$$

Είναι μετρήσιμα σύνολα, διαμερίζουν το X .

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη (III)

Ορίζω

$$s_n(x) = \begin{cases} n, & \text{αν } f(x) \geq n \\ \frac{i-1}{2^n}, & \text{αν } \exists i = 1, 2, \dots, n2^n \text{ ώστε } \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n} \end{cases}$$

δηλαδή θέτω

$$s_n = \sum_{i=1}^{n2^n} \frac{i-1}{2^n} \chi_{E_{n,i}} + n \chi_{F_n}.$$

Είναι απλή μετρήσιμη και προφανώς $0 \leq s_n \leq f$.

Ισχυρισμός. $s_n(x) \rightarrow f(x)$ για κάθε $x \in X$.

Απόδειξη. Αν $f(x) < +\infty$, υπάρχει $n_0 = n_0(x)$ ώστε $f(x) < n_0$.

Όταν $n \geq n_0$ έχω $f(x) < n$ οπότε υπάρχει μοναδικό k ώστε

$\frac{k-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{k}{2^n}$ ενώ $s_n(x) = \frac{k-1}{2^n}$, άρα

$$0 \leq f(x) - s_n(x) < \frac{1}{2^n}, \quad \forall n \geq n_0(x)$$

και συνεπώς $s_n(x) \rightarrow f(x)$. Αν πάλι $f(x) = +\infty$, τότε $f(x) \geq n$ για κάθε n , άρα $s_n(x) = n \rightarrow +\infty = f(x)$.

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη (IV)

(γ) **Ισχυρισμός.** Η (s_n) είναι αύξουσα.

Απόδειξη. Έστω $n \in \mathbb{N}$ και $x \in X$, να δείξω ότι $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$.

- Αν $f(x) \geq n + 1$ τότε $s_{n+1}(x) = n + 1$, αλλά $f(x) > n$ άρα $s_n(x) = n$, οπότε $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$.
- Αν $n + 1 > f(x) \geq n$ τότε $\exists k : f(x) \in [\frac{k}{2^{n+1}}, \frac{k+1}{2^{n+1}})$, αλλά $\frac{k}{2^{n+1}} \geq n$ (γιατί;) οπότε $s_{n+1}(x) = \frac{k}{2^{n+1}} \geq n$ ενώ $s_n(x) = n$ αφού $f(x) \geq n$. Άρα $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$.
- Αν $f(x) < n$, \rightsquigarrow

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη (V)

- Αν $f(x) < n$ τότε υπάρχει k ώστε $\frac{k}{2^n} \leq f(x) < \frac{k+1}{2^n}$.

Τώρα $s_n(x) = \frac{k}{2^n}$ και

$$\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n} \right) = \left[\frac{2k}{2^{n+1}}, \frac{2k+1}{2^{n+1}} \right) \cup \left[\frac{2k+1}{2^{n+1}}, \frac{2k+2}{2^{n+1}} \right).$$

Υπάρχουν δύο περιπτώσεις:

$$f(x) \in \left[\frac{2k}{2^{n+1}}, \frac{2k+1}{2^{n+1}} \right) \Rightarrow s_{n+1}(x) = \frac{2k}{2^{n+1}} = s_n(x)$$

$$f(x) \in \left[\frac{2k+1}{2^{n+1}}, \frac{2k+2}{2^{n+1}} \right) \Rightarrow s_{n+1}(x) = \frac{2k+1}{2^{n+1}} > s_n(x)$$

και στις δύο περιπτώσεις, $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$. □

Πόρισμα

Έστω X μετρήσιμο και $f : X \rightarrow [-\infty, \infty]$ μετρήσιμη συνάρτηση. Τότε υπάρχει ακολουθία $(s_n)_n$ απλών μετρήσιμων συναρτήσεων με

$$s_n \rightarrow f$$

και $0 \leq |s_1| \leq |s_2| \leq \dots \leq |f|.$

Αν επιπλέον η f είναι φραγμένη, τότε η σύγκλιση είναι ομοιόμορφη.

Παρατήρηση: Μάλιστα η σύγκλιση είναι ομοιόμορφη σε κάθε υποσύνολο $Y \subseteq X$ στο οποίο η $f|_Y$ είναι φραγμένη.

Οι τρεις αρχές του Littlewood

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο με $\lambda(X) < \infty$.

Πρόταση (Μετρήσιμα Σύνολα)

Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχουν διαστήματα I_1, \dots, I_n ώστε το $E := I_1 \cup \dots \cup I_n$ να ικανοποιεί $\lambda(E \Delta X) < \varepsilon$.

Θεώρημα (Θεώρημα Luzin)

Αν $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ είναι μετρήσιμη, τότε για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $F_\varepsilon \subseteq X$ κλειστό με $\lambda(X \setminus F_\varepsilon) < \varepsilon$ ώστε η $f|_{F_\varepsilon}$ να είναι συνεχής.

Δείτε απόδειξη στο [luzin.pdf](#).

Θεώρημα (Θεώρημα Egorov)

Αν $f_n, f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες με $f_n \rightarrow f$ σχεδόν παντού στο X , τότε για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $F_\varepsilon \subseteq X$ κλειστό με $\lambda(X \setminus F_\varepsilon) < \varepsilon$ ώστε $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο F_ε .

Απόδειξη πιο κάτω.

Οι τρεις αρχές του Littlewood, δαισθητική διατύπωση

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο με $\lambda(X) < \infty$.

[Μετρήσιμα Σύνολα] Κάθε τέτοιο $X \subseteq \mathbb{R}$ «είναι σχεδόν ίσο» με πεπερασμένη ένωση διαστημάτων.

[Θεώρημα Luzin] Κάθε μετρήσιμη συνάρτηση στο X «είναι σχεδόν συνεχής».

[Θεώρημα Egorov] Κάθε ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων στο X που συγκλίνει κατά σημείο, «συγκλίνει σχεδόν ομοιόμορφα».

Απόδειξη Εγορον

Για κάθε k και $m \in \mathbb{N}$, έστω

$$E_m(k) = \left\{ x : \exists n \geq m : |f_n(x) - f(x)| \geq \frac{1}{k} \right\}.$$

Έχουμε $E_m(k)$ μετρήσιμα, $E_m(k) \supset E_{m+1}(k)$ για κάθε m και

$$\begin{aligned} \bigcap_{m \geq 1} E_m(k) &= \left\{ x : \forall m \exists n \geq m : |f_n(x) - f(x)| \geq \frac{1}{k} \right\} \\ &\subseteq \{x : |f_n(x) - f(x)| \not\rightarrow 0\} \end{aligned}$$

Όμως $f_n \rightarrow f$ σχεδόν παντού, άρα $\lambda(\bigcap_m E_m(k)) = 0$.

Επειδή $\lambda(E_1(k)) < +\infty$, έπεται ότι $\lim_m \lambda(E_m(k)) = 0$.

Επομένως για κάθε $\delta > 0$ και κάθε $k \in \mathbb{N}$ υπάρχει $m_k \in \mathbb{N}$ ώστε

$$\lambda(E_{m_k}(k)) < \frac{\delta}{2^k}.$$

Θέτω

$$A_\delta = \bigcup_{k=1}^{\infty} E_{m_k}(k)$$

$$A_\delta = \bigcup_{k=1}^{\infty} E_{m_k}(k)$$

Τότε $A_\delta \in \mathcal{M}$ και

$$\lambda(A_\delta) \leq \sum_{k=1}^{\infty} \lambda(E_{m_k}(k)) < \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\delta}{2^k} = \delta.$$

Ισχυρισμός: $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο $X \setminus A_\delta$.

Απόδειξη: Έστω $\varepsilon > 0$ και $k \in \mathbb{N}$ με $\frac{1}{k} < \varepsilon$. Επειδή $A_\delta \supseteq E_{m_k}(k)$, αν $x \notin A_\delta$ έχουμε $x \notin E_{m_k}(k)$ άρα για κάθε $n \geq m_k$ ισχύει

$|f_n(x) - f(x)| < \frac{1}{k} < \varepsilon$. Αφού το m_k δεν εξαρτάται από το x έχουμε $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο A_δ^c .

Οπότε αν πάρω κλειστό $F_\delta \subseteq (X \setminus A_\delta)$ με $\lambda((X \setminus A_\delta) \setminus F_\delta) < \delta$ (κανονικότητα), τότε $\lambda(X \setminus F_\delta) < 2\delta$ και $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο F_δ . \square

Αντιπαράδειγμα όταν $\lambda(X) = \infty$: $f_n = \chi_{(n, \infty)} \rightarrow 0$ κ.σ. Αλλά ...

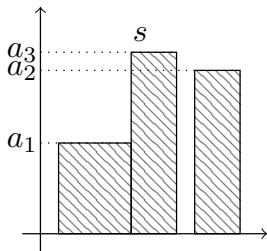
Το ολοκλήρωμα Lebesgue: Ορισμοί

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο.

(α) Αν $s : X \rightarrow \mathbb{R}^+$ είναι απλή μετρήσιμη και $s(X) = \{a_1, \dots, a_n\}$ ορίζουμε

$$\int s d\lambda = \sum_{k=1}^n a_k \lambda(A_k) \in [0, +\infty]$$

όπου $A_k = s^{-1}(\{a_k\})$ (θέτουμε $0 \cdot (+\infty) = 0$).



Σχήμα: Ολοκλήρωμα απλής συνάρτησης

Το ολοκλήρωμα Lebesgue: Ορισμοί

(β) Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι **μετρήσιμη**, ορίζουμε

$$\int f d\lambda = \sup \left\{ \int s d\lambda : s \text{ απλή μετρήσιμη, } 0 \leq s \leq f \right\}.$$

Αν f απλή, οι ορισμοί (α) και (β) συμπίπτουν.

- Αν $A \subseteq X$ είναι μετρήσιμο, ορίζουμε $\int_A f d\lambda := \int f \chi_A d\lambda$.
- Αν η f ορίζεται σ' ένα μετρήσιμο υποσύνολο $A \subseteq X$ και είναι μη αρνητική, επεκτείνουμε την f σε μια (μετρήσιμη) συνάρτηση $\tilde{f} : X \rightarrow [0, +\infty]$ θέτοντας $\tilde{f}(x) = 0$ για $x \in X \setminus A$ και ορίζουμε $\int f d\lambda := \int \tilde{f} d\lambda$.

Το ολοκλήρωμα Lebesgue: Ορισμοί

(γ) Έστω $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} := [-\infty, +\infty]$ μετρήσιμη. Οι συναρτήσεις $f^+ = f \vee 0$ και $f^- = (-f) \vee 0$ είναι μη αρνητικές και μετρήσιμες, άρα ορίζονται τα $\int f^+ d\lambda$ και $\int f^- d\lambda$ (στο $\overline{\mathbb{R}}$). Αν τουλάχιστον ένα από τα δύο είναι πεπερασμένο, ορίζουμε

$$\int f d\lambda = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \overline{\mathbb{R}}.$$

(δ) Μια $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ λέγεται (απολύτως) ολοκληρώσιμη αν είναι μετρήσιμη και

$$\int |f| d\lambda < +\infty.$$

Το ολοκλήρωμα Lebesgue για απλές $f \geq 0$

Πρόταση

Αν $s_1, s_2 : X \rightarrow [0, +\infty)$ απλές μετρήσιμες και $a \geq 0$, τότε

- i** $\int a s_1 d\lambda = a \int s_1 d\lambda$ (θετικά ομογενές)
- ii** $\int (s_1 + s_2) d\lambda = \int s_1 d\lambda + \int s_2 d\lambda$ (προσθετικό)
- iii** αν $s_1 \leq s_2$ τότε $\int s_1 d\lambda \leq \int s_2 d\lambda$ (μονότονο).

Για το (ii), χρειάζεται το (προσωρινό) λήμμα:

Λήμμα

Αν $s : X \rightarrow \mathbb{R}^+$ απλή μετρήσιμη και $s = \sum_{k=1}^m b_k \chi_{B_k}$ όπου (απλώς)

$B_k \cap B_j = \emptyset$ για $k \neq j$, τότε

$$\int s d\lambda = \sum_{k=1}^m b_k \lambda(B_k).$$

Το ολοκλήρωμα Lebesgue για μετρήσιμες $f \geq 0$

Υπενθύμιση: Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι μετρήσιμη,

$$\int f d\lambda = \sup \left\{ \int s d\lambda : s \text{ απλή μετρήσιμη, } 0 \leq s \leq f \right\}.$$

Υπενθύμιση: Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμη και $A \in \mathcal{M}$,
 $\int_A f d\lambda := \int \chi_A f d\lambda$.

Πρόταση

Αν $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμες και $a \geq 0$, τότε

- i** $\int a f d\lambda = a \int f d\lambda$.
- ii** Αν $f \leq g$ τότε $\int f d\lambda \leq \int g d\lambda$.
- iii** Αν $A \subseteq B$ ($A, B \in \mathcal{M}$) τότε $\int_A f d\lambda \leq \int_B f d\lambda$.
- iv** Αν $A \in \mathcal{M}$ και $\lambda(A) = 0$ ή $f|_A = 0$ τότε $\int_A f d\lambda = 0$.

Το ολοκλήρωμα Lebesgue για μετρήσιμες $f \geq 0$

Πρόταση (Ανισότητα Markov)

Έστω $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμη. Για κάθε $a \geq 0$,

$$\int f d\lambda \geq a \cdot \lambda(\{x \in X : f(x) \geq a\}).$$

Πόρισμα

Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ ολοκληρώσιμη (δηλ. μετρήσιμη και $\int |f| d\lambda < \infty$) τότε $f(x) < \infty$ σχεδόν για κάθε $x \in X$.

Προσθετικότητα του ολοκληρώματος Lebesgue

Η ισότητα $\int f d\lambda + \int g d\lambda = \int (f + g) d\lambda$ ισχύει για $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ απλές μετρήσιμες.

Γενικότερα, αν οι $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι μετρήσιμες;

Παρατηρούμε ότι ισχύει η

$$\int f d\lambda + \int g d\lambda \leq \int (f + g) d\lambda.$$

Ισότητα;; Να πάρουμε όρια απλών;

Είναι σωστό ότι $\int \lim f_n d\lambda \stackrel{!}{=} \lim \int f_n d\lambda$;;

Παραδείγματα (α) Στο \mathbb{R} : Έστω $f_n := \chi_{[n, n+1]}$. Έχω $f_n \rightarrow f = 0$ κ.σ., αλλά $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.

(Η μάζα κάτω απ' τις f_n «φεύγει προς το άπειρο οριζόντια».)

(β) Στο \mathbb{R} : Έστω $f_n := \frac{1}{n} \chi_{[0, n]}$. Τώρα $f_n \rightarrow f = 0$ **ομοιόμορφα** αλλά $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.

(Εδώ η μάζα «απλώνεται» σ' όλο το πλάτος του \mathbb{R}_+ .)

(γ) Στο $[0, 1]$: Έστω $f_n := n \chi_{[\frac{1}{n}, \frac{2}{n}]}$. Το μέτρο του χώρου είναι πεπερασμένο, και $f_n \rightarrow f = 0$ κατά σημείο (όχι ομοιόμορφα). Πάλι $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.

(Εδώ η μάζα «φεύγει προς το άπειρο κατακόρυφα».)

Το Θεώρημα Μονότονης Σύγκλισης

Θεώρημα

Εστω $X \in \mathcal{M}$ και $f_n : X \rightarrow [0, \infty]$ μια *αύξουσα* ακολουθία μη αρνητικών μετρήσιμων συναρτήσεων. Τότε

$$\lim_n \left(\int f_n d\lambda \right) = \int (\lim_n f_n) d\lambda.$$

Θα χρειασθεί το (προσωρινό) Λήμμα:

Λήμμα

Εστω $X \in \mathcal{M}$ και $s : X \rightarrow [0, \infty]$ απλή μετρήσιμη συνάρτηση. Αν (E_n) είναι μια αύξουσα ακολουθία μετρήσιμων συνόλων και

$$E = \bigcup_{n=1}^{\infty} E_n, \text{ τότε}$$

$$\int_E s d\lambda = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_{E_n} s d\lambda.$$

Το Θεώρημα Μονότονης Σύγκλισης

Συνέπεια: Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμη, τότε

$$\int f d\lambda = \lim \int s_n d\lambda$$

όπου (s_n) αύξουσα ακολουθία απλών $s_n \geq 0$ με $s_n \nearrow f$.

Ερωτήσεις: (α) Ισχύει το Θεώρημα Μονότονης Σύγκλισης για φθίνουσες ακολουθίες;

(β) Μήπως ισχύει υπό προϋποθέσεις;

Πρόταση (Προσθετικότητα)

Αν $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμες, τότε

$$\int (f + g) d\lambda = \int f d\lambda + \int g d\lambda.$$

Θεώρημα (Beppo Levi)

Αν (f_n) μετρήσιμες, $f_n : X \rightarrow [0, +\infty]$, τότε

$$\int \left(\sum_n f_n \right) d\lambda = \sum_n \left(\int f_n d\lambda \right).$$

Πρόταση (Λήμμα Fatou)

Αν $f_n : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι μετρήσιμες, τότε

$$\int (\liminf_n f_n) d\lambda \leq \liminf_n \int f_n d\lambda.$$

Ολοκληρώσιμες συναρτήσεις

Υπενθύμιση ορισμών:

• Έστω $X \in \mathcal{M}$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} := [-\infty, +\infty]$ μετρήσιμη. Οι συναρτήσεις $f^+ = f \vee 0$ και $f^- = (-f) \vee 0$ είναι μη αρνητικές και μετρήσιμες, άρα ορίζονται τα $\int f^+ d\lambda$ και $\int f^- d\lambda$ (στο $\overline{\mathbb{R}}$). Αν τουλάχιστον ένα από τα δύο είναι πεπερασμένο, ορίζουμε

$$\int f d\lambda = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \overline{\mathbb{R}}.$$

• Μια $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ λέγεται (απολύτως) ολοκληρώσιμη αν είναι μετρήσιμη και

$$\int |f| d\lambda < +\infty.$$

Παρατηρήσεις • Αν η f είναι ολοκληρώσιμη, τότε $f(x) \in \mathbb{R}$ σχεδόν για κάθε $x \in X$.

• Η f είναι ολοκληρώσιμη αν και μόνον αν οι f^+ και f^- είναι ολοκληρώσιμες και τότε $\int f d\lambda = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \mathbb{R}$.

Ολοκληρώσιμες συναρτήσεις

Θεώρημα

Αν $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ είναι ολοκληρώσιμες και $c \in \mathbb{R}$, τότε (η $f + cg$ ορίζεται καλά σχ. π. και)

$$\int (f + cg)d\lambda = \int fd\lambda + c \int gd\lambda.$$

Πρόταση

Αν $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ είναι ολοκληρώσιμη και $A, B \in \mathcal{M}$ με $A \cap B = \emptyset$, τότε

$$\int_{A \cup B} fd\lambda = \int_A fd\lambda + \int_B fd\lambda.$$

Πρόταση

Αν $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ είναι ολοκληρώσιμες τότε

$$(i) \quad f \leq g \implies \int f d\lambda \leq \int g d\lambda.$$

$$(ii) \quad \left| \int f d\lambda \right| \leq \int |f| d\lambda$$

Ολοκληρώσιμες συναρτήσεις

Πρόταση

Έστω $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ ολοκληρώσιμες.

(i) Αν $f = g$ σχ.π. τότε $\int f d\lambda = \int g d\lambda$.

(ii) $f = 0$ σχ.π. αν και μόνον αν $\int_A f d\lambda = 0$ για κάθε $A \subseteq X, A \in \mathcal{M}$.

Πόρισμα

Αν $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ είναι ολοκληρώσιμες και $f \leq g$ σχ.π. τότε $\int f d\lambda \leq \int g d\lambda$.

Θεώρημα

Έστω (f_n) ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων $f_n : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ που συγκλίνει σχεδόν για κάθε $x \in X$ σε μια συνάρτηση $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$. Αν υπάρχει $g : X \rightarrow [0, +\infty]$ ολοκληρώσιμη ώστε $|f_n| \leq g$ σχ. π. για κάθε n , τότε

η f είναι (απολύτως) ολοκληρώσιμη

$$\text{και } \lim_{n \rightarrow \infty} \int |f_n - f| d\lambda = 0$$

$$\text{και } \lim_{n \rightarrow \infty} \int f_n d\lambda = \int f d\lambda.$$

Δες και τα αντιπαραδείγματα: [114] όταν δεν υπάρχει «κυριαρχούσα» g ολοκληρώσιμη.

Απόδειξη. Δείχνουμε πρώτα ότι οι f_n και f είναι ολοκληρώσιμες.
Για τη σύγκλιση:

Θεώρημα Κυριαρχημένης Σύγκλισης: Απόδειξη σύγκλισης

Θέτουμε $h_n = |f_n - f|$ και παρατηρούμε ότι $0 \leq h_n \leq 2g$ σχ. π. και ότι $h_n(x) \rightarrow 0$ σχεδόν για κάθε x . Άρα $2g - h_n \geq 0$ και $2g - h_n \rightarrow 2g$ κατά σημείο, σχεδόν παντού.

Από το Λήμμα Fatou έχουμε

$$\int \liminf_n (2g - h_n) d\lambda \leq \liminf_n \int (2g - h_n) d\lambda.$$

$$\text{Αλλά } \int \liminf_n (2g - h_n) d\lambda = \int 2g d\lambda$$

$$\begin{aligned} \text{και } \liminf_n \int (2g - h_n) d\lambda &= \int 2g d\lambda + \liminf_n \int (-h_n) d\lambda \\ &= \int 2g d\lambda - \limsup_n \int h_n d\lambda, \end{aligned}$$

$$\text{επομένως } \limsup_n \int h_n d\lambda \leq 0.$$

Από την άλλη μεριά όμως, $0 \leq \int h_n d\lambda$ άρα $0 \leq \liminf_n \int h_n d\lambda$.

Συνεπώς το όριο $\lim_n \int h_n d\lambda$ υπάρχει και είναι 0.

□

Θεώρημα Κυριαρχημένης Σύγκλισης

Πόρισμα (Θεώρημα Φραγμένης Σύγκλισης)

Έστω $X \in \mathcal{M}$ με $\lambda(X) < \infty$, $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ μια ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ ώστε $f_n \rightarrow f$ σ.π. Υποθέτουμε ότι επιπλέον υπάρχει $M > 0$ ώστε $|f_n| \leq M$ σ.π. στο X για κάθε n . Τότε οι f_n και η f είναι ολοκληρώσιμες και ισχύει:

$$\int |f_n - f| d\lambda \rightarrow 0.$$

Από αυτή τη σύγκλιση έπεται ότι

$$\lim_n \int f_n d\lambda = \int f d\lambda.$$

Πόρισμα

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow [-\infty, +\infty]$ ολοκληρώσιμη. Τότε η συνάρτηση

$$F(x) = \int_{-\infty}^x f \, d\lambda := \int_{(-\infty, x]} f \, d\lambda$$

είναι συνεχής.

Πόρισμα

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow [-\infty, +\infty]$ ολοκληρώσιμη. Αν $E_n \in \mathcal{M}$, $E_n \subseteq E_{n+1}$ για κάθε n και $E = \bigcup E_n$, τότε

$$\int_E f \, d\lambda = \lim_n \int_{E_n} f \, d\lambda.$$

Υπενθύμιση: Το ολοκλήρωμα Riemann

Μία **διαμέριση** \mathcal{P} του $[a, b]$ είναι ένα πεπερασμένο σύνολο

$$\mathcal{P} = \{a = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n = b\}$$

Αν $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι **φραγμένη**, θέτουμε

$$M_i = M_i(f) = \sup\{f(s) : s \in [t_{i-1}, t_i]\}$$

$$m_i = m_i(f) = \inf\{f(s) : s \in [t_{i-1}, t_i]\} \quad (i = 1, \dots, n).$$

και

$$L(f, \mathcal{P}) = \sum_{i=1}^n m_i(f)(t_i - t_{i-1})$$

$$U(f, \mathcal{P}) = \sum_{i=1}^n M_i(f)(t_i - t_{i-1}).$$

Τα $L(f, \mathcal{P})$ και $U(f, \mathcal{P})$ ονομάζονται **κάτω και άνω άθροισμα Riemann** της f ως προς τη διαμέριση \mathcal{P} .

Κάθε Riemann ολοκληρώσιμη f είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη και $\int_a^b f(t)dt = \int f d\lambda$

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ Riemann ολοκληρώσιμη. Τότε, υπάρχει ακολουθία (P_n) διαμερίσεων του $[a, b]$ με: $P_n \subset P_{n+1}$ (η P_{n+1} είναι εκλέπτυνση της P_n), $\|P_n\| \rightarrow 0$ (τα πλάτη των διαμερίσεων P_n τείνουν στο 0), και

$$L(f, P_n) \rightarrow \int_a^b f(x) dx, \quad U(f, P_n) \rightarrow \int_a^b f(x) dx.$$

Έστω g_n η κλιμακωτή συνάρτηση με $\int_a^b g_n(x) dx = L(f, P_n)$

(δηλαδή, αν $L(f, P_n) = \sum_{i=0}^{k-1} m_i(x_{i+1} - x_i)$ θέτω

$g_n = \sum_{i=0}^{k-1} m_i \chi_{[x_i, x_{i+1})}$) και u_n η κλιμακωτή συνάρτηση με

$\int_a^b u_n(x) dx = U(f, P_n)$. Τότε, $g_n \leq f \leq u_n$. Η (g_n) είναι αύξουσα

και η (u_n) φθίνουσα, οπότε $\exists g := \lim_n g_n$ και $u := \lim_n u_n$ και $g \leq f \leq u$. Οι u και g είναι όρια μονότονων ακολουθιών ολοκληρώσιμων συναρτήσεων.

Άρα ⁴

$$\int_a^b u d\lambda \stackrel{(?)}{=} \lim_n \int_a^b u_n d\lambda \stackrel{(!)}{=} \lim_n \int_a^b u_n(x) dx = \int_a^b f(x) dx$$

και

$$\int_a^b g d\lambda \stackrel{(?)}{=} \lim_n \int_a^b g_n d\lambda \stackrel{(!)}{=} \lim_n \int_a^b g_n(x) dx = \int_a^b f(x) dx.$$

άρα $g = u$ σχεδόν παντού. Αφού $g \leq f \leq u$, προκύπτει ότι $g = f = u$ **σχεδόν παντού**.

Οπότε, $f = \lim g_n$ **σχεδόν παντού**, άρα η f είναι μετρήσιμη και

$$\int_a^b f d\lambda = \lim_n \int_a^b g_n d\lambda = \int_a^b g d\lambda = \int_a^b f(x) dx. \quad \square$$

⁴Αφού u_n κλιμακωτή, $\int_a^b u_n d\lambda \stackrel{(!)}{=} \int_a^b u_n(x) dx$.

Θεώρημα

Μια φραγμένη συνάρτηση $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι Riemann ολοκληρώσιμη αν και μόνον αν είναι *σχεδόν παντού συνεχής*, αν δηλαδή το σύνολο των ασυνεχειών της έχει μέτρο μηδέν. Τότε η f είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη και τα δύο ολοκληρώματα συμπίπτουν.

Απόδειξη Αργότερα (αν υπάρξει χρόνος).

Παρατήρηση Η χαρακτηριστική συνάρτηση του $[\frac{1}{3}, \frac{2}{3}]$ είναι *σχεδόν παντού συνεχής*, αλλά δεν είναι *σχεδόν παντού ίση* με μια συνεχή συνάρτηση.

Αντίθετα η συνάρτηση Dirichlet *δεν είναι συνεχής σε κανένα σημείο*, αλλά είναι *σχεδόν παντού ίση* με τη συνεχή συνάρτηση $f(t) = 0$.

Ο χώρος $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$

Ορισμός

Αν $X \subseteq \mathbb{R}$ είναι μετρήσιμο, ο χώρος $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ αποτελείται από όλες τις συναρτήσεις $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ που είναι μετρήσιμες και ικανοποιούν $\int_X |f| d\lambda < +\infty$. Ο αριθμός $\int_X |f| d\lambda$ συμβολίζεται $\|f\|_1$.

Παρατηρήσεις (i) Αν η $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ είναι (απολύτως) ολοκληρώσιμη τότε η f παίρνει σχεδόν παντού πραγματικές τιμές, άρα είναι σχεδόν παντού ίση με μια $\tilde{f} \in \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$.

Καταχρηστικά λέμε ότι $f \in \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$.

(ii) Αν $f, g \in \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ και $\lambda \in \mathbb{R}$ τότε $f + \lambda g \in \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ και

1 $\|\lambda g\|_1 = |\lambda| \|g\|_1$

2 $\|f + g\|_1 \leq \|f\|_1 + \|g\|_1$

3 $\|f\|_1 = 0$ αν και μόνον αν $f = 0$ σχεδόν παντού.

Ορισμός

Έστω $f_n, f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες.

(i) Η $\{f_n\}$ συγκλίνει στην f κατά μέσο ή στον L^1 αν

$$\int |f_n - f| d\lambda \rightarrow 0.$$

(ii) Η $\{f_n\}$ είναι βασική ή Cauchy κατά μέσο αν για κάθε $\varepsilon > 0$

υπάρχει $n_0(\varepsilon) \in \mathbb{N}$ ώστε: για κάθε $m, n \geq n_0$ να ισχύει

$$\int |f_n - f_m| d\lambda < \varepsilon.$$

Θεώρημα (Riesz-Fischer)

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο και $\{f_n\}$ ακολουθία συναρτήσεων του $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$.

• Αν η $\{f_n\}$ είναι Cauchy κατά μέσο, τότε υπάρχει $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ στον $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ ώστε $f_n \rightarrow f$ κατά μέσο.

• Επιπλέον υπάρχει υπακολουθία $\{f_{n_k}\}$ της $\{f_n\}$ ώστε $f_{n_k} \rightarrow f$ σχεδόν παντού.

Ο χώρος $(L_{\mathbb{R}}^1(X), \|\cdot\|_1)$

Ο $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ είναι γραμμικός χώρος και η $\|\cdot\|_1$ είναι ημινόρμα σ' αυτόν.
Θέτω

$$\mathcal{N} = \{f : X \rightarrow \mathbb{R} : \text{μετρήσιμη, } f = 0 \text{ σχεδόν παντού}\}.$$

Παρατήρηση: $\mathcal{N} = \{f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X) : \|f\|_1 = 0\}$.

Αν $f, g \in \mathcal{L}^1$, έχουμε: $f = g$ σχεδόν παντού $\iff f - g \in \mathcal{N}$.

Επίσης, ο \mathcal{N} είναι γραμμικός υπόχωρος του \mathcal{L}^1 .

Στον χώρο πηλίκο $L_{\mathbb{R}}^1(X) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)/\mathcal{N}$, θέτω $\|[f]_{\mathcal{N}}\|_1 := \|f\|_1$, όπου $[f]_{\mathcal{N}} := \{f + g : g \in \mathcal{N}\}$. Είναι καλά ορισμένη **νόρμα**.

Δηλαδή ο $L_{\mathbb{R}}^1(X)$ αποτελείται από τις κλάσεις ισοδυναμίας συναρτήσεων του $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ modulo ισότητα σχεδόν παντού. Ταυτίζουμε την κλάση $[f]_{\mathcal{N}} \in L_{\mathbb{R}}^1(X)$ με έναν αντιπρόσωπο $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$.

Το Θεώρημα Riesz-Fischer λέει ακριβώς ότι ο χώρος $(L_{\mathbb{R}}^1(X), \|\cdot\|_1)$ είναι πλήρης χώρος με νόρμα, δηλαδή χώρος Banach.

Ο χώρος $(L_{\mathbb{R}}^p(X), \|\cdot\|_p)$ όπου $1 \leq p < \infty$

Έστω $1 \leq p < \infty$. Αν $X \subseteq \mathbb{R}$ είναι μετρήσιμο, ο χώρος $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(X)$ αποτελείται από όλες τις συναρτήσεις $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ που είναι μετρήσιμες και ικανοποιούν $\int_X |f|^p d\lambda < +\infty$.

Ο αριθμός $\left(\int_X |f|^p d\lambda\right)^{1/p}$ συμβολίζεται $\|f\|_p$.

Στον χώρο πηλίκο $L_{\mathbb{R}}^p(X) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(X)/\mathcal{N}$

(όπου $\mathcal{N} = \{f : X \rightarrow \mathbb{R} : \text{μετρήσιμη, } f = 0 \text{ σχεδόν παντού}\}$), θέτω $\|[f]_{\mathcal{N}}\|_p := \|f\|_p$, όπου $[f]_{\mathcal{N}} := \{f + g : g \in \mathcal{N}\}$. Είναι καλά ορισμένη νόρμα.

Θεώρημα (Riesz-Fischer)

Ο χώρος $(L_{\mathbb{R}}^p(X), \|\cdot\|_p)$ είναι πλήρης χώρος με νόρμα, δηλαδή χώρος Banach: Αν μια ακολουθία $\{f_n\}$ του $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(X)$ είναι Cauchy ως προς την $\|\cdot\|_p$, υπάρχει $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ στον $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(X)$ ώστε $\|f_n - f\|_p \rightarrow 0$.

Προσέγγιση στον $(L_{\mathbb{R}}^p(X), \|\cdot\|_p)$

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο. Ονομάζουμε $\mathcal{S}(X)$ το σύνολο των (κλάσεων ισοδυναμίας modulo ισότητα σχεδόν παντού) απλών μετρήσιμων συναρτήσεων $s : X \rightarrow \mathbb{R}$ με $\lambda(\{x \in X : s(x) \neq 0\}) < \infty$.

Πρόταση

Ο $\mathcal{S}(X)$ είναι γραμμικός υπόχωρος του $L_{\mathbb{R}}^p(X)$ και είναι πυκνός στον $(L_{\mathbb{R}}^p(X), \|\cdot\|_p)$.

Ονομάζουμε $C_c(\mathbb{R})$ το σύνολο των συνεχών συναρτήσεων $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ που έχουν **συμπαγή φορέα**, δηλ. υπάρχει $K(f) \subseteq \mathbb{R}$ συμπαγές ώστε $f(x) = 0$ όταν $x \notin K(f)$.

Πρόταση

Ο $C_c(\mathbb{R})$ είναι γραμμικός υπόχωρος του $L_{\mathbb{R}}^p(X)$ και είναι πυκνός στον $(L_{\mathbb{R}}^p(X), \|\cdot\|_p)$.

Μέρος III

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^1 και \mathcal{L}^2

Μιγαδικές συναρτήσεις στον \mathbb{T} (Υπενθύμιση)

Συμβολίζουμε με \mathbb{T} τον μοναδιαίο κύκλο

$$\mathbb{T} = \{z \in \mathbb{C} : |z| = 1\} = \{e^{i\theta} : \theta \in \mathbb{R}\}.$$

Αν $\phi : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι μια συνάρτηση με μιγαδικές τιμές, ορίζουμε $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ με

$$f(\theta) = \phi(e^{i\theta}).$$

Παρατηρήστε ότι η f είναι 2π -περιοδική.

Αντίστροφα, αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι μια 2π -περιοδική συνάρτηση, τότε η $\phi : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ με $\phi(e^{i\theta}) = f(\theta)$ είναι καλά ορισμένη.

Έχουμε λοιπόν μια 1-1 αντιστοιχία ανάμεσα στις συναρτήσεις $\phi : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ και τις 2π -περιοδικές συναρτήσεις $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$.

Στη συνέχεια, δεν θα κάνουμε διάκριση ανάμεσα στις ϕ και f .

Χώροι $L^p(\mathbb{T})$

Αν $p \in [1, \infty)$, με το σύμβολο $\mathcal{L}^p(\mathbb{T})$ εννοούμε το σύνολο των μετρήσιμων (*) *συναρτήσεων* $f : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ που ικανοποιούν

$$\int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^p d\lambda(t) < \infty \quad (\text{μέτρο Lebesgue}).$$

Γράφουμε

$$\|f\|_p := \left(\int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^p \frac{d\lambda(t)}{2\pi} \right)^{1/p}.$$

Παρατηρούμε ότι $\|f\|_p = 0$ αν και μόνον αν $f(t) = 0$ *σχεδόν για κάθε t* .

(*) Η $h : \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ λέγεται μετρήσιμη αν οι $u := \operatorname{Re} h = \frac{1}{2}(h + \bar{h})$ και $v := \operatorname{Im} h = \frac{1}{2i}(h - \bar{h})$ είναι μετρήσιμες συναρτήσεις $\mathbb{T} \rightarrow \mathbb{R}$.

Παρατηρήστε ότι τότε η $|h| = (u^2 + v^2)^{1/2}$ είναι μετρήσιμη (γιατί;).

Χώροι $L^p(\mathbb{T})$

Με το σύμβολο $L^p(\mathbb{T})$ συμβολίζουμε τον χώρο των κλάσεων ισοδυναμίας $[f]$, των $f \in \mathcal{L}^p(\mathbb{T})$, modulo ισότητα σχεδόν παντού. (γράφουμε f αντί για $[f]$.)

Ο $L^p(\mathbb{T})$ είναι (μιγαδικός) γραμμικός χώρος και η $\|\cdot\|_p$ είναι νόρμα στον $L^p(\mathbb{T})$ ως προς την οποία ο $L^p(\mathbb{T})$ είναι **χώρος Banach** (Θεώρημα Riesz-Fischer). Ο $L^2(\mathbb{T})$ είναι **χώρος Hilbert** ως προς το

$$\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int f(t) \overline{g(t)} d\lambda(t).$$

$$\text{Εδώ } \int h d\lambda := \int \operatorname{Re} h d\lambda + i \int \operatorname{Im} h d\lambda \quad \text{όπου}$$
$$\operatorname{Re} h = \frac{1}{2}(h + \bar{h}), \quad \operatorname{Im} h = \frac{1}{2i}(h - \bar{h}).$$

Παρατήρηση

Η απεικόνιση $\mathcal{J} : f \rightarrow \int f d\lambda : L^1(\mathbb{T}) \rightarrow \mathbb{C}$ είναι γραμμική απεικόνιση, και είναι **θετική** δηλ. αν $f \in L^1(\mathbb{T})$ και $f(t) \in \mathbb{R}_+$ σ.π. τότε $\mathcal{J}(f) \geq 0$.

$$\text{Έπεται ότι } \left| \int g d\lambda \right| \leq \int |g| d\lambda \quad \forall g \in L^1(\mathbb{T}).$$

Αν $1 \leq p \leq q < \infty$ και f μετρήσιμη, έχουμε $\|f\|_p \leq \|f\|_q \leq \|f\|_\infty$,
άρα

$$C(\mathbb{T}) \subseteq L^q(\mathbb{T}) \subseteq L^p(\mathbb{T}) \subseteq L^1(\mathbb{T})$$

(έχουμε ταυτίσει τον $C(\mathbb{T})$ με τον χώρο των συνεχών 2π περιοδικών συναρτήσεων $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$.)

Πρόταση

Αν $p \in [1, \infty)$, ο χώρος των απλών μετρήσιμων συναρτήσεων, ο χώρος των κλιμακωτών συναρτήσεων και ο $C(\mathbb{T})$ είναι πυκνοί στον $(L^p(\mathbb{T}), \|\cdot\|_p)$.

Ορισμός (Συντελεστές Fourier)

Έστω $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$. Ορίζουμε

$$\hat{f}(k) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f e_{-k} d\lambda = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-ikt} d\lambda(t) \quad (k \in \mathbb{Z}).$$

Εδώ $\int f d\lambda := \int \operatorname{Re} f d\lambda + i \int \operatorname{Im} f d\lambda$ όπου

$$\operatorname{Re} f = \frac{1}{2}(f + \bar{f}), \quad \operatorname{Im} f = \frac{1}{2i}(f - \bar{f}).$$

Παρατήρηση. Η συνάρτηση $S_n(f) = \sum_{|k| \leq n} \hat{f}(k) e_k$ είναι

τριγωνομετρικό πολυώνυμο, άρα συνεχής (και 2π -περιοδική) συνάρτηση, όποια κι αν είναι η $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$.

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^1

Παρατήρηση

Έστω $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$. Τότε

$$|\hat{f}(k)| \leq \|f\|_1 \text{ για κάθε } k \in \mathbb{Z}$$

$$\text{δηλαδή } \|\hat{f}\|_\infty \leq \|f\|_1.$$

Πρόταση (Λήμμα Riemann-Lebesgue)

Έστω $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$. Τότε

$$\lim_{|k| \rightarrow \infty} \hat{f}(k) = 0.$$

Δηλαδή $(\hat{f}(k)) \in c_0(\mathbb{Z})$.

Ισοδύναμα,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \cos nt \, dt = 0 \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \sin nt \, dt = 0.$$

Θεώρημα Μοναδικότητας στον L^1

Παρατήρηση Αν αλλάξουμε της τιμές μιας συνάρτησης του \mathcal{L}^1 σε ένα σύνολο μέτρου μηδέν, οι συντελεστές Fourier της παραμένουν οι ίδιοι.

Με άλλα λόγια,

Αν $f = g$ σχεδόν παντού, τότε $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$. Ισχύει και το αντίστροφο:

Θεώρημα

Αν $f, g \in L^1(\mathbb{T})$ τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$

(ii) $f = g$ σ. π.. Δηλαδή, οι f και g ορίζουν το ίδιο στοιχείο του $L^1(\mathbb{T})$.

Πρόταση

Για κάθε $f \in L^1(\mathbb{T})$, ισχύει $\|\sigma_n(f)\|_1 \leq \|f\|_1$.

Πρόταση

Για κάθε $f \in L^1(\mathbb{T})$, ισχύει $\lim_n \|\sigma_n(f) - f\|_1 = 0$.

Συμπέρασμα : Ο χώρος των τριγ. πολυωνύμων είναι πυκνός στον $L^1(\mathbb{T})$.

Αποδείξεις στο [L1uniq.pdf](#).

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2

Λήμμα βέλτιστης μέσης τετραγωνικής προσέγγισης (δες και το (21)):

Έστω $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$, $n \in \mathbb{N}$ και p τριγωνομετρικό πολυώνυμο βαθμού $\deg(p) \leq n$. Τότε $\|f - p\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$. Μάλιστα:

$$\|p\|_2^2 = \sum_{|k| \leq n} |\hat{p}(k)|^2$$

$$\begin{aligned} \|f - p\|_2^2 &\stackrel{(!)}{=} \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f) - p\|_2^2 \\ &= \|f - S_n(f)\|_2^2 + \sum_{|k| \leq n} |\hat{f}(k) - \hat{p}(k)|^2 \end{aligned}$$

$$(p = S_m(f)) : \|f - S_m(f)\|_2^2 \geq \|f - S_n(f)\|_2^2 \quad \text{αν } m \leq n$$

$$(p = 0) : \|f\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f)\|_2^2 \geq \|S_n(f)\|_2^2$$

$$\text{Άρα } \sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2 \quad (\text{Bessel}).$$

$$\text{Πόρισμα } \|f - \sigma_n(f)\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2. \quad (\text{βάλε } p = \sigma_n(f))$$

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2

Υπενθύμιση Fejér: Αν $g \in C(\mathbb{T})$, τότε $\lim_n \|g - \sigma_n(g)\|_\infty = 0$.

Άρα $\lim_n \|g - \sigma_n(g)\|_2 = 0$. Άρα $\lim_n \|g - S_n(g)\|_2 = 0$.

Από πυκνότητα της $C(\mathbb{T})$ στον $L^2(\mathbb{T})$ και $\|f\|_2 \geq \|S_n(f)\|_2$ έπεται

Πρόταση

Αν $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$, τότε $S_n(f) \xrightarrow{\|\cdot\|_2} f$ δηλαδή

$$\lim_n \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |S_n(f) - f|^2 d\lambda = 0.$$

Άρα $|\|S_n(f)\|_2 - \|f\|_2| \leq \|S_n(f) - f\|_2 \rightarrow 0$, δηλαδή

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{|k| \leq n} |\hat{f}(k)|^2 = \|f\|_2^2.$$

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2

Πρόταση (Ισότητα Parseval)

Αν $f, g \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$, τότε

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f|^2 d\lambda = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 \quad \text{και} \quad \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f\bar{g} d\lambda = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{f}(k)\overline{\hat{g}(k)}.$$

Πόρισμα

Η απεικόνιση

$$\mathcal{F}_2 : (L^2(\mathbb{T}), \|\cdot\|_2) \rightarrow (\ell^2(\mathbb{Z}), \|\cdot\|_2) : f \rightarrow \hat{f}$$

είναι καλά ορισμένη γραμμική ισομετρία.

(*Μοναδικότητα*) Ειδικότερα, η $f \rightarrow \hat{f}$ είναι 1-1 στον $L^2(\mathbb{T})$: Αν $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε οι f και g ορίζουν το ίδιο στοιχείο του $L^2(\mathbb{T})$, είναι δηλαδή ίσες *σχεδόν παντού*.

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2

Η απεικόνιση $\mathcal{F}_2 : (C(\mathbb{T}), \|\cdot\|_{L^2}) \rightarrow (\ell^2(\mathbb{Z}), \|\cdot\|_{\ell^2}) : f \rightarrow (\hat{f}(k))_k \in \mathbb{Z}$ είναι ισομετρία, άρα 1-1, με πυκνή εικόνα, αλλά όχι επί (γιατί).

Η πληρότητα του $L^2(\mathbb{T})$ δίνει:

Πρόταση

Η \mathcal{F}_2 απεικονίζει τον $L^2(\mathbb{T})$ επί του $\ell^2(\mathbb{Z})$:

Αν $\sum_{n \in \mathbb{Z}} |c_n|^2 < +\infty$ τότε υπάρχει $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$ ώστε $\hat{f}(k) = c_k$ για κάθε

$k \in \mathbb{Z}$. Μάλιστα αν $f_n(t) = \sum_{k=-n}^n c_k e^{ikt}$ ισχύει ότι $\|f - f_n\|_{L^2} \rightarrow 0$.

Σχέδιο Απόδειξης Αφού

$$\|f_n\|_{L^2}^2 = \sum_k |\hat{f}_n(k)|^2 = \sum_{|k| \leq n} |c_k|^2$$

η (f_n) είναι βασική στη νόρμα του $L^2(\mathbb{T})$.

Άρα (πληρότητα!) υπάρχει $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$ ώστε $\|f - f_n\|_{L^2} \rightarrow 0$.

Τότε $\hat{f}(k) = \langle f, e_k \rangle = \lim_n \langle f_n, e_k \rangle = \lim_n \hat{f}_n(k) = c_k$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.

Αν δοθεί συνάρτηση $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$,

$$a_n = a_n(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos(nx) d\lambda(x), \quad (n = 0, 1, 2, \dots)$$

$$b_m = b_m(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin(mx) d\lambda(x), \quad (m = 1, 2, \dots)$$

$$\hat{f}(k) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \exp(-ikx) d\lambda(x) = \langle f, e_k \rangle, \quad (k \in \mathbb{Z})$$

$$\begin{aligned} \hat{f}(n) &= \frac{1}{2}(a_n - ib_n), & (n > 0) & & a_n &= \hat{f}(n) + \hat{f}(-n) \\ \hat{f}(0) &= \frac{1}{2}a_0, & (n = 0) & & a_0 &= 2\hat{f}(0) \\ \hat{f}(-n) &= \frac{1}{2}(a_n + ib_n), & (n > 0) & & b_n &= i(\hat{f}(n) - \hat{f}(-n)) \end{aligned}$$

Η τριγ. σειρά $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k} e_k$ συγκλίνει για κάθε $t \neq 2k\pi$ (κριτήριο Dirichlet) αλλά δεν είναι σειρά Fourier καμμιάς

Riemann-ολοκληρώσιμης συνάρτησης γιατί τα μερικά της αθροίσματα δεν είναι ομοιόμορφα φραγμένα. Όμως, είναι σειρά Fourier μιας $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$ αφού $\sum_{k=1}^{\infty} \left| \frac{1}{k} \right|^2 < \infty$.

Θα δείξουμε ότι η συγκλίνουσα τριγωνομετρική σειρά

$$\sum_{n=2}^{\infty} \frac{\sin nt}{\log n}$$

(σειρά ημτόνων) δεν είναι σειρά Fourier καμμιάς

Lebesgue-ολοκληρώσιμης συνάρτησης, ενώ η αντίστοιχη σειρά συνημιτόνων

$$\sum_{n=2}^{\infty} \frac{\cos nt}{\log n}$$

είναι!

Αποδείξεις στο [nofou.pdf](#).

Πρόταση

Αν $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$ και για κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε $-\hat{f}(-n) = \hat{f}(n) \geq 0$ τότε

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n} \hat{f}(n) < \infty.$$

... οπότε δεν μπορεί να έχει σειρά Fourier την $\sum \frac{\sin nt}{\log n}$.

Πρόταση

Έστω $a_n \geq 0$, $a_n \rightarrow 0$ και $a_n \leq \frac{1}{2}(a_{n-1} + a_{n+1})$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$. τότε υπάρχει $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$ με

$$\hat{f}(k) = a_{|k|} \quad \text{για κάθε } k \in \mathbb{Z}.$$

... οπότε υπάρχει $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$ με σειρά Fourier την $\sum \frac{\cos nt}{\log n}$.

Χρησιμοποιήσαμε δύο Λήμματα:

Λήμμα

Αν $f \in \mathcal{L}^1(\mathbb{T})$ και $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) d\lambda(t) = 0$, τότε το αόριστο ολοκλήρωμα g της f ,

$$g(x) = \int_{-\pi}^x f(t) d\lambda(t), \quad x \in [-\pi, \pi]$$

ικανοποιεί $ik\hat{g}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ και $g(-\pi) = g(\pi)$ και είναι συνεχής (ανήκει στον $C(\mathbb{T})$).

Λήμμα

Αν (a_n) είναι μια μηδενική ακολουθία μη αρνητικών πραγματικών αριθμών με την ιδιότητα $2a_n \leq a_{n-1} + a_{n+1}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$ τότε

$$\sum_{n=1}^{\infty} n(a_{n-1} + a_{n+1} - 2a_n) = a_0.$$